

การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI
สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

อห์ซาน ตือเร๊ะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

พ.ศ. 2566

The Development of Quranic Reciting Skill by Using Cooperative
Learning with TAI Teaching for Primary Islamic
Studies Stage Students, Year 3

AHSAN DUE-REH

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Master of Education
Program in Teaching Islamic Education
Graduate School
Yala Rajabhat University

2023

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้
ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้น
ปีที่ 3

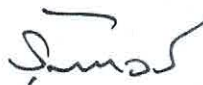
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) The Development of Quranic Reciting Skill by Using
Cooperative Learning with TAI Teaching for Primary
Islamic Studies Stage Students, Year 3

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ อหซาน ดือเร๊ะ
หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุหำมัดสุหิมี่ เสงยามา) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลฮำกัม เอ็งปียา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม กรรมการ
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลรอหมะ สุหลง) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลรอหมะ สุหลง)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ จันทรีตนา)
คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่...19...เดือน...มิ.ย...พ.ศ. ...๖๖...

“ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์	อห์ซาน ดือเร๊ะ
ชื่อปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การสอนอิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุหำมัดสุโหมี เฮงยามา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลรอแม สุหลง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI 2) แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอาน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 82.33/81.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่า ($\bar{X} = 64.84$) ก่อนเรียน ($\bar{X} = 29.36$)
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่า ($\bar{X} = 33.80$) ก่อนเรียน ($\bar{X} = 24.40$)
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนที่โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.57)

Abstract

Thesis Title	The Development of Quranic Reciting Skill by Using Cooperative Learning with TAI Teaching for Primary Islamic Studies Stage Students, Year 3	
Researcher	Ahsan Due-reh	
Degree Sought	Master of Education	
Major	Teaching Islamic Education	
Academic Year	2022	
Thesis Advisors		
1. Assistant Professor Dr. Muhammadsuhaimi Haengyama	Chairperson	
2. Assistant Professor Dr. Abdulramae Sulong	Committee	

The purposes of this research were: 1) to develop and determine the efficiency of cooperative learning management using the TAI technique for primary Islamic Studies students of year 3 according to the standard criteria 80/80, 2) to compare the Qur'an reading skill of students by using the cooperative learning management TAI technique, 3) to compare the learning achievement of students studying by using the cooperative learning management technique TAI, and 4) to study the satisfaction of students studying by using the collaborative learning management, TAI technique. The target group of the research was 25 primary Islamic Studies students of year 3 of Arun Islam Wittaya School, semester 2, academic year 2022 selected by purposive sampling. The research tools were 1) a learning management plan using a collaborative group learning management technique (TAI), 2) a Qur'an reading skill assessment form, 3) an achievement test, and 4) a satisfaction assessment form. The statistics used in the research were percentage, mean and standard deviation. The results showed that

1. the efficiency of the learning management plan using the cooperative group learning technique TAI had an overall efficiency of 82.33/81.80, which was higher than the specified criterion.

2. the Qur'an reading achievement of students after learning by using TAI technique was higher than ($\bar{x} = 64.84$) before ($\bar{x} = 29.36$).

3. the learning achievement of students taught studied by the cooperative group learning technique TAI after learning was higher than ($\bar{x} = 33.80$) before learning ($\bar{x} = 24.40$)

4. cooperative group learning via TAI technique was overall at the highest level ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.57).

กิตติกรรมประกาศ

ตลอดการดำเนินการวิจัยและเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนแล้วเสร็จ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหัมมัดสุหัยมี เสงยามา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลรอแม สุหลง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มูหัมมัดตอลาล แกมะ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ซึ่งท่านทั้ง 3 ได้ให้คำแนะนำตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากท่านอาจารย์ทั้ง 3 ท่าน จึงขอขอบพระคุณ ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนอรุณอิสลามวิทยาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการทำการทดลอง เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนครูบาอาจารย์และนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณครอบครัวรวมถึงเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา รุ่นที่ 10 ทุกคนที่คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวก สนับสนุนและเป็นกำลังใจและสนับสนุนอย่างดีตลอดมา

อัชชาน คือเร๊ะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. ทฤษฎีพัฒนาทักษะการอ่าน.....	7
2. หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546.....	15
3. อักูรอ่าน.....	21
4. การพัฒนาทักษะการอ่าน.....	27
5. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI.....	35
6. แผนการจัดการเรียนรู้.....	42
7. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
8. การวัดและประเมินผล.....	54
9. ความพึงพอใจ.....	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
1. งานวิจัยในประเทศ.....	60
2. งานวิจัยต่างประเทศ.....	62
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	64
สมมติฐานการวิจัย.....	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผล	82
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก สถิติที่ใช้ในการวิจัย	93
ภาคผนวก ข ค่า IOC ที่ใช้ในการวิจัย	97
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	103
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	112
ภาคผนวก ฉ รายชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัย	116
ภาคผนวก ช รายชื่อหน่วยงานที่ทำการทดลองเครื่องมือ.....	118
ภาคผนวก ซ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ	120
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์	122

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	รายวิชาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 และ สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา	19
2	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สระวิชาอัลกุรอาน ชั้นอิสลามศึกษา ตอนต้นปีที่ 3.....	20
3	กรอบโครงสร้างเวลาเรียน.....	20
4	แบบแผนการทดลอง.....	72
5	ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัด การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80	78
6	ผลการประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนก่อนและหลังเรียน.....	79
7	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลัง.....	79
8	ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI.....	80

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 หลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	11
2 รูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.....	48
3 กรอบแนวคิดของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลาม ศึกษาตอนต้นปีที่ 3.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพราะการอ่านวิชาต่าง ๆ ล้วนแล้วต้องใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนทั้งสิ้น อิสลามได้ให้ความสำคัญต่อการอ่านอย่างยิ่ง และมีการสนับสนุนการอ่านตั้งที่โองการแรกของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงประทานมายังท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นโองการที่ระบุเรื่องของการศึกษา คือ คำว่า “จงอ่าน” ดังอัลกุรอานกล่าวไว้ว่า

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

ความว่า จงอ่านเถิดในพระนามแห่งองค์อภิบาลของเจ้าผู้ทรงบันดาลทรงสร้างมนุษย์มาจากก้อนเลือดก้อนหนึ่งจงอ่านเถิดพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเกียรติยิ่งทรงสอนมนุษย์ด้วยปากกาทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้

(อัลอะลัก: 1-5)

หลังจากที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ประทานโองการดังกล่าว ในซูเราะฮ์อัลอะลักอายะฮ์ที่ 1 ความว่า นูनขอสาบานด้วยปากกาและสิ่งที่พวกเจ้าขีดเขียน ผู้เป็นการยืนยันว่าการอ่านและการเขียนบันทึกถือว่าเป็นแนวทางของสะสมและเพิ่มพูนองค์ความรู้และปัญญาเป็นแหล่งแห่งทางนำ ตลอดจนเป็นปัจจัยหลักของการพัฒนามวลมนุษยชาติโดยแท้จริง ดังนั้น การอ่านจึงมีความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อเป็นทางนำแก่มวลมนุษยชาติซึ่งมุสลิมจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่ออัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานจะเป็นสิ่งที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จทั้งโลกนี้และโลกหน้า การให้ความสำคัญกับอัลกุรอานมีหลากหลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การท่องจำ การศึกษา การใคร่ครวญ เป็นต้น

แก่นแท้ของการอ่านอัลกุรอาน คือ การที่อัลกุรอานนั้นมีผลในด้านดีแก่ผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับทุก ๆ ครั้งทีอ่านต้องเปิดหัวใจและสติปัญญาในการอ่านเพื่อ

ที่ว่าเขาจะได้รับเป้าหมายสูงสุดของการอ่านอัลกุรอานและได้รับความความเมตตาความโปรดปรานต่าง ๆ ดังนั้นการอ่านอัลกุรอานจึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าบุคคลหนึ่งให้ความสำคัญกับอัลกุรอานหรือไม่ อัลลอฮ์ ตรัสความว่า

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

ความว่า “บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริง ๆ ขนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นและผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้รแน่นอนขนเหล่านี้คือผู้ที่ขาดทุน”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 121)

จากการสังเกตการเรียนการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา (กลุ่มบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา, 2564) ปัญหาที่พบ คือ เด็กอ่านกุรอานไม่ได้เด็กไม่รู้จักพยัญชนะฮิญาอียะห์ เด็กจำพยัญชนะฮิญาอียะห์ไม่หมด ทำให้ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานได้ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาไม่ตั้งใจเรียน เล่นในขณะที่ครูสอนและที่สำคัญไม่สนใจฟังในขณะที่ครูกำลังอ่านออกเสียงให้ฟัง และปัญหาที่เห็นได้ชัดของเด็กนักเรียนที่อ่านกุรอานไม่ได้ คือ จากประสบการณ์สอนที่ผ่านมา รวมทั้งการสัมภาษณ์ครูสอนอิสลามศึกษารายวิชาอัลกุรอานได้กล่าวว่

“เด็กคิดว่าวิชาอัลกุรอานนั้นยาก ละเอียดอ่อนต้องฝีกอ่านให้ถูกต้องตามหลักการทีละคนต่อหน้าครูทำให้พวกเขารู้สึกไม่สนุกเบื่อหน่ายกับวิธีการสอนแบบเดิม ๆ จะเห็นได้ว่าเด็กไม่ค่อยตื่นตื่นกับรูปแบบการสอนแบบนั่งฟังครูอ่านให้ฟัง และให้อ่านออกเสียงทีละคนผ่านกระดานดำโดยไม่มีสื่อหรือกิจกรรมที่หลากหลาย”

(อับดุลราศัดดี แดวอสนุง)

สิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน คือ สื่อการสอนที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดผลนั้นก็คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและความสนใจในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดรวบยอดได้เร็วยิ่งขึ้น (กาญจนา อรุณสุขรุจี, 2559) ซึ่งวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เป็นวิธีการสอนหนึ่งที่สามารถนำมาเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถดึงดูดความน่าสนใจและสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ที่พัฒนาหรือส่งเสริมทักษะการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยี ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ เป็นต้น (มิตทรา แก้วรุ่ง, 2557; อุพิช เหมือนทอง, 2558 และอนันตพร ภูสอดเงิน, 2556) แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI นั้นก็เป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี เป็นการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-4 คน แบ่งกลุ่มละความสามารถ ซึ่งประกอบด้วย เด็กเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามอัตราส่วน 1: 2: 1 ตามลำดับ กำหนดให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือกันในการเรียนรู้จากชุดแบบฝึกทักษะอธิบาย ชักถาม แล้วลงมือทำแบบฝึกทักษะเป็นรายบุคคล หากสมาชิกคนใดทำแบบฝึกทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันอธิบายแล้วทำแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมจนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ พร้อมจะทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนรายบุคคลและครูให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจผลของการใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI เพื่อให้ทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ดียิ่งขึ้นและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพเรียนอย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีเป้าหมายให้เด็กไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีความเป็นไทย และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเกิดผลการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ความสำคัญของการวิจัย

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 1) ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอัลกุรอานที่ถูกต้องตามหลักการ
- 2) ผู้เรียนได้รู้จักเทคนิคการเรียนการสอนที่ใหม่ขึ้นและสนุกมากขึ้นผ่านการปฏิบัติทำกิจกรรมด้วยตัวเอง

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้สาระอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
- 2) ได้แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
- 3) ได้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
- 4) เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 54 คน จากจำนวน 2 ห้อง
- 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน ห้อง 2 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

กรอบเนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้ คือ เนื้อหาในสาระอัลกุรอาน เรื่อง สุเราะห์อัลลัลล์ มาตรฐานที่ว่าเข้าใจความสำคัญของอัลกุรอานและสามารถอ่านท่องจำ เห็นคุณค่าและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้อิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 และได้กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สุเราะห์อัลลัลล์อายะห์ที่ 1-3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สุเราะห์อัลลัลล์อายะห์ที่ 4-6

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 7-9
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 10-12
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 13-15
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 16-17
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 18-19
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ที่ 20-21

3. ระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

- 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่
 - ทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
 - ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการอ่าน หมายถึง ทักษะการอ่านประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ โดยในแต่ละส่วนเป็นการแสดงถึงความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่อ่านและแสดงถึงลักษณะในการอ่านซึ่งในแต่ละส่วนจะทำการประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านตามเกณฑ์การให้คะแนนและแบบทดสอบการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อัลกุรอาน หมายถึง สาระอัลกุรอานระดับอิสลามศึกษาตอนต้นในสาระการเรียนรู้การอ่านตามหลักการที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านสุเราะห์ลีย์ลอะยะห์ที่กำหนดในแต่ละแผนตามหลักการที่ถูกต้อง

การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน หมายถึง ทักษะในการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ที่มีการเรียนการสอนในรายวิชาอัลกุรอาน เรื่อง สุเราะห์อัลลีย์ลอะยะห์ ที่ผนวกอยู่ในแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ

การอ่านออกเสียงอัลกุรอานสุเราะห์อัลลัยล์ถูกตามหลักการที่กำหนด ซึ่งตรงตามหลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 ที่ระบุไว้ในมาตรฐานสาระอัลกุรอานว่าเข้าใจหลักการอ่าน สามารถอ่านท่องจำกุรอานได้ เห็นคุณค่า และนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หมายถึง วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI ตามแบบของทีศนา แคมมณี และใช้เทคนิคมีขั้นตอน ดังนี้

1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

3) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด คือ ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ขึ้นไปให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้ และถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึง 75% ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้ แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้เทคนิคการฝึกความสามารถการอ่านออกเสียงของจันทร์ กัญโท ดังนี้

- ในการออกเสียงฝึกจังหวะวรรคตอนและสำเนียง ฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง เน้นการอ่านตามครู ตามเทปหรือวิดีโอ (วิดีโอทัศน์) พร้อม ๆ กันทั้งห้องหรือเป็นกลุ่ม ครูควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคน อย่างน้อยคนละ 2-3 ประโยค ครูไม่ควรขัดจังหวะทันทีที่นักเรียนอ่านผิด แต่ควรบอกให้นักเรียนคิดและลองอ่านใหม่ หากยังไม่ถูกต้องอีก อาจให้เพื่อนที่อ่านเก่งอยู่ใกล้ ๆ อ่านให้ฟัง แล้วให้นักเรียนคนเดิมอ่านใหม่

- นักเรียนฟังข้อความหรือประโยคจากการอ่านของครูแล้วฝึกให้นักเรียนอ่านตาม

- ถ้านักเรียนอ่านผิดหรือยังไม่คล่องให้ฝึกนักเรียนหรือเปิดโอกาสให้อ่านหลาย ๆ ครั้ง จนกว่าจะอ่านได้ถูกต้อง

4) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนวัดความรู้ความสามารถทางการเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เป็นเครื่องมือวัดระดับคะแนน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม

ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน หมายถึง คุณภาพของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านถึงเกณฑ์ 80/80 โดยวัดจากค่า ส่วนร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านโดยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลัง เรียนจากการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI คือ 80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI คิดร้อยละ 80 จากการทำแบบทดสอบประกอบ กิจกรรมการเรียน และ 80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ ผู้เรียนหลังการวัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI คิดเป็น ร้อยละ 80 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความประทับใจชื่นชมซึ่งเป็นไปในทางบวกโดยมีความพึงพอใจ จากการได้พัฒนาทักษะการอ่านวิชาอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ซึ่งมีลักษณะการสร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านสาระอัลกุรอาน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีพัฒนาทักษะการอ่าน
2. หลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546
3. อัลกุรอาน
4. การพัฒนาทักษะการอ่าน
5. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. การวัดและประเมินผล
9. ความพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีพัฒนาทักษะการอ่าน

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการอ่านและการใช้สื่อที่อยู่ในอัลกุรอานและอัลหะดีษ และทฤษฎีพัฒนาทักษะการอ่านของบลูมและกาเยมาเป็นรากฐานในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom)

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมา (Assael, 1998: 105 อ้างถึงใน ดารา ทีปะปาล, 2542)

Bloom's Taxonomy กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน นอกจากนี้ ยังนำเสนอระดับความสามารถที่มีการปรับปรุงใหม่ตามแนวคิดของ Anderson and Krathwohl (2001) เป็นการจำ (Remembering) การเข้าใจ (Understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมินผล (Evaluating) และการสร้างสรรค์ (Creating) ด้านจิตพิสัย จำแนกเป็น การรับรู้ การตอบสนอง การสร้างค่านิยม การจัดระบบ และการสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ด้านทักษะพิสัยจำแนกเป็นทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวอวัยวะสองส่วนหรือมากกว่าพร้อม ๆ กัน ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง และทักษะการอ่านหรือการพูด

บลูม (1956 อ้างถึงใน จิตรภาพ ลีละวัฒน์, 2556: 6-8) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) รายละเอียด ดังนี้

1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ความจำ (Remembering) ความเข้าใจ (Understanding) การนำความรู้ไปใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินค่า (Evaluation)

2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านจิตใจค่านิยม ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ (Receive) การตอบสนอง (Respond) การเกิดค่านิยม (Value) การจัดระบบ (Organize) และบุคลิกภาพ (Characterize)

3) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาทจะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ (Imitation) การกระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะ (Manipulation) การหาความถูกต้อง (Precision การกระทำอย่างต่อเนื่อง (Articulation) และการกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization)

สรุปจากทฤษฎีดังกล่าวว่า เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ (Bloom, 1959 อ้างถึงใน อนุสร หงส์ขุนทด, 2558) คือ 1) การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (Cognitive Domain) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้มากขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง

2) การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม (Affective Domain) หมายถึง เมื่อบุคคลได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกทางด้านจิตใจ ความเชื่อ ความสนใจ และ

3) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ (Psychomotor Domain) หมายถึง การที่บุคคลได้เกิด การเรียนรู้ทั้งในด้านความคิด ความเข้าใจ และเกิดทักษะอื่น ๆ ตามมา เช่น อ่าน เขียน ฟัง พูด ได้ ดังนั้น การเรียนรู้จะต้องฝึกการปฏิบัติบ่อย ๆ จึงทำให้เกิดความชำนาญมากขึ้น

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne)

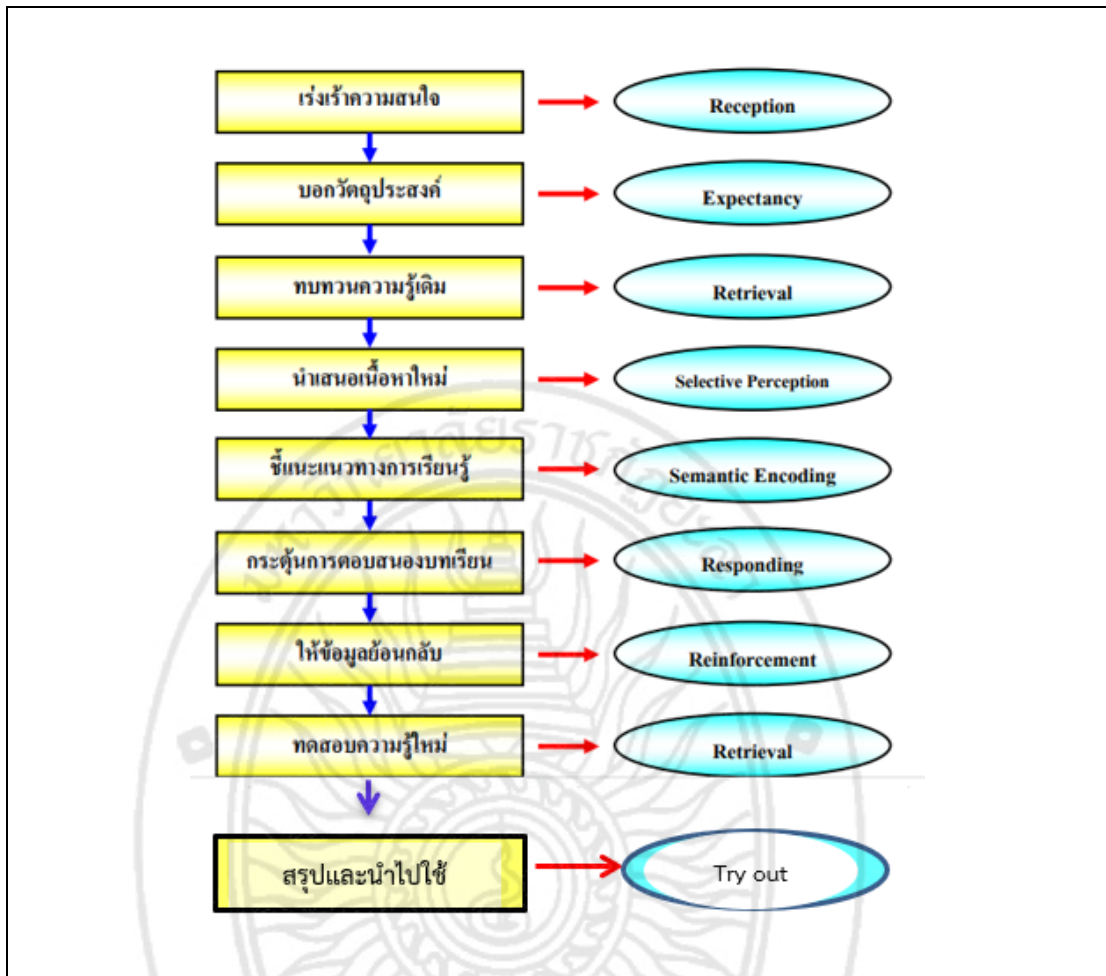
ทฤษฎีการเรียนรู้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าของกาเย่ ได้อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้มี องค์ประกอบ 3 ส่วน คือ หลักการและแนวคิด วัตถุประสงค์ และกระบวนการเรียนการสอน (ศุภวารรณ ชัยลังกา, 2560: 32)

1) หลักการและแนวคิด จะประกอบด้วย ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้าน ต่าง ๆ ของมนุษย์ และกระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ ซึ่งทั้ง 2 องค์ประกอบจะต้องควบคู่ กันไปในการจัดการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน กาเย่จึงได้เสนอแนะว่า ควรมีการจัดสภาพการเรียนการสอนให้ ตอบสนองต่อสิ่งเร้า สอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภท ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในสมอง โดยการจัดสภาพภายนอกให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ ภายในของผู้เรียน เช่น การสร้างกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมนั้น ๆ

2) วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นานผ่านสิ่งเร้า

3) กระบวนการเรียนการสอน

นอกจากนี้ กาเย่ ได้นำเอาแนวความคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้ามาใช้ในการเรียน การสอนโดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประกอบหลักการสอน 9 ประการ ได้แก่ เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention) บอกวัตถุประสงค์ (Specify Objective) ทบทวนความรู้เดิม (Activate Prior Knowledge) นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Present New Information) ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide Learning) กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit Response) ให้ ข้อมูลย้อนกลับ (Provide Feedback) ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess Performance) สรุปและ นำไปใช้ (Review and Transfer) รายละเอียด ดังนี้ (เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท, 2560: 36)

ภาพที่ 1 หลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ที่มา: (ศุภวารรณ ชัยลังกา, 2560: 34)

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้การอ่านของบลูม และกาเย่ สรุปได้ว่าการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และพฤติกรรมใหม่นี้เป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ได้ การฝึกฝน การลงมือปฏิบัติในการเรียนการสอน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติหรือสัญชาตญาณ หรือความบังเอิญ ความพร้อมในการเรียนของนักเรียนมิได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบภายในทางชีววิทยาเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับ การจัดให้งานด้านทักษะมีความเหมาะสม และนิสัยที่จำเป็นสำหรับการเรียนทักษะใหม่ ๆ ที่ซับซ้อนมากขึ้นตามที่เราต้องการจะพัฒนา นอกจากนี้ ถ้าเด็กไม่สามารถจะเรียนรู้ทักษะเฉพาะบางอย่าง เช่น การอ่าน ก็จะมีการกำหนดให้ครูตรวจสอบขั้นตอนย้อนหลัง เพื่อหาสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้มาก่อนการเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นแล้วเริ่มสอนอ่านใหม่ เช่นเดียวกันกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้

ของผู้วิจัยที่วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องเกิดจากการฝึกฝน ฝึกอ่านพัฒนาการอ่านให้คล่องขึ้น ฝึกอ่านให้ถูกต้อง ถึงจะบรรลุเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้วยตัวเอง ดังนั้น ความรู้ที่เกิดขึ้นนั้น จึงสามารถนำไปปฏิบัติใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

1.3 ทฤษฎีการเรียนรู้จากอัลกุรอานเกี่ยวกับการอ่าน

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2550: 27 อ้างถึงใน นูรลาลี อาแวอาล, 2562: 49) ให้ความหมายของการอ่าน คือ การเข้าใจหนังสือ ด้วยการสังเกต พิจารณาและถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การตีความจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์มีความจำเป็นสำหรับ มนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านจะทำให้เราได้รับความรู้ข่าวสาร ทำให้เรามีความคิดที่กว้างขวาง ขึ้นและยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจด้วย

ในอัลกุรอานได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอ่านเป็นอย่างยิ่งเพราะความรู้จาก เกิดขึ้นได้มาจากการอ่าน ดังเห็นได้จากอายะฮ์แรกที่ประทานลงมา คือ อายะฮ์ที่มีความหมายว่า “จง อ่านเถิด” เพราะการอ่านถือเป็นเงื่อนไขหลักของการศึกษาหาความรู้อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ว่า

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾
ความว่า จงอ่านเถิดในพระนามแห่งองค์อภิบาลของเจ้าผู้ทรง
บันดาลทรงสร้างมนุษย์มาจากก้อนเลือดก้อนหนึ่งจงอ่านเถิดพระผู้
อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเกียรติยิ่งทรงสอนมนุษย์ด้วยปากกา
ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้

(อัลอะลัก: 1-5)

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นบ่อเกิดแห่งวิทย์ปัญญาและเป็นต้นกำเนิดแห่งความดีงาม ได้ถ้าหากเราอ่านแล้วเกิดความเข้าใจนำไปปฏิบัติได้ก็จะทำให้ความรู้ที่เราได้นั้นมีประโยชน์ ดังนั้น เพื่อให้การอ่านเกิดประโยชน์และมีความสริมงคล (บะเราะกะฮ์) อิสลามสอนว่า มนุษย์ต้องอ่านสิ่งที่ เป็นพระบัญชาจากอัลลอฮ์ ﷻ และอ่านด้วยพระนามแห่งพระองค์เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำ ทฤษฎีหลักฐานอัลกุรอานเกี่ยวกับการอ่านก็เพราะว่าการอ่านนั้นสำคัญมาก ดังที่อายะฮ์อัลกุรอานได้ กล่าวไว้แล้วข้างต้น จงอ่านเถิด เพราะการอ่านถือเป็นการศึกษาหาความรู้ในสิ่งที่เราไม่รู้ เช่นเดียวกัน กับวิจัยที่ผู้วิจัยทำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่าน

เป็นกระบวนการอ่านที่ต้องฝึกฝนอย่างเป็นระบบและเป็นสิ่งที่เราสามารถฝึกได้ ซึ่งการฝึกมาก จะทำให้มีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นตามระดับของการอ่าน ดังนั้น ความรู้ที่ล้ำค่ามากที่สุด คือ การอ่านอ่านเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.4 อัลกุรอานเกี่ยวกับสื่อการสอน มีดังนี้

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย (2553) ได้กล่าวว่า มีหลายอายะฮ์ใน คัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับสื่อกิจกรรมการเรียนการสอน อัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างวิธีการปฏิบัติต่างๆ อย่างความชัดเจน เพื่อเป็นวิธีการที่ให้นุศฺษะฮ์ชาติ เข้าใจได้ง่ายขึ้นและปฏิบัติได้ถูกต้อง ดังตัวอย่างอายะฮ์ดังต่อไปนี้ อัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءً أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوَاءً أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ
(المائدة: 31)

ความว่า “แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาค้นหาในดินเพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาจะกลบศพน้องชายของเขาอย่างไรเขากล่าวว่า โอ้ ความพินาศของฉัน ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้วกลบศพน้องชายของฉันเสียหรือนี้? แล้วเขาก็กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ตรอมใจ”

(อัลมาอิดะฮ์: 31)

จากอายะฮ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า สื่อกิจกรรมเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด เพราะผู้เรียนสามารถเห็นภาพได้อย่างชัดเจน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอัลกุรอานผ่านสื่อกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้นมา เพราะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเกิดทักษะการเรียนรู้ได้ดีขึ้นนั้นต้องประกอบด้วยสื่อการสอน

1.5 หะดีษเกี่ยวกับสื่อการสอน

หะดีษเกี่ยวกับสื่อการสอนมี ดังนี้

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย (2553) กล่าวว่าไว้ว่า ท่านบี ใช้สื่อการสอน เพื่อให้เตาะหาบะฮ์ของท่านได้เข้าใจความหมายมากขึ้น ดังหะดีษของ अबดุลลอฮ์ อิบน์มุสอูด ได้กล่าวว่า

النبي ﷺ خطأً مربعاً، وخط خطأً في الوسط خارجاً منه، وخط حُططاً صغاراً إلى هذا الذي في الوسط من جانبه الذي في الوسط، فقال: هذا الإنسان، وهذا أجله محيط به - أو قد أحاط -، وهذا الذي هو خارج أمله، وهذه الخطط الصغار الأعراض، فإن أخطأه هذا تحشه هذا، وإن أخطأه هذا تحشه هذا (رواه البخاري رقم 6417)

ความว่า “ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ขีดเส้น 4 เหลี่ยม แล้วลากเส้นขวางจากตอนกลางออกไปนอกสี่เหลี่ยม ต่อจากนั้นท่านก็ขีดเส้นเล็ก ๆ อีกหลายเส้นเข้าไปติดกับเส้นใหญ่ส่วนที่อยู่ตรงกลางแล้วพูดว่า นี่คือ มนุษย์และนี่ (สี่เหลี่ยม) คือ การกำหนดช่วงชีวิตของเขาล้อมรอบเขาจากทุก ๆ ด้าน และนี่คือเส้นที่อยู่นอก (รูปสี่เหลี่ยม) คือ ความหวังของเขา ส่วนเส้นเล็ก ๆ คือความทุกข์ยากของเขา (ซึ่งอาจจะพบกับเขาก็ได้) หากเส้นใดพลาดไปเส้นอื่นก็จะเข้ามาสวมรอย (เพราะมีหลายเส้นเล็ก ๆ) และหากเส้นใดผิดพลาดไป เส้นอื่นก็จะเข้ามาสวมรอยอีก (เป็นวัฏจักรเช่นนี้ตลอดไป)

(บันทึกโดย อัลบुकอรีย์ หมายเลข 6417)

สรุปได้ว่าท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ให้ความสำคัญในใช้สื่อในการเรียนการสอนให้กับเหล่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนเกิดความง่ายตายและเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ชี้ให้เห็นว่าสื่อเป็นวิธีสอนที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ใช้มานานก่อนวิธีสอนในปัจจุบันเสียอีก เพราะการใช้สื่อในการเรียนการสอนนั้น ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และเห็นภาพได้ชัดเจน และเป็นการสื่อความหมายที่ทำให้นักเรียนสามารถจดจำบทเรียนได้นานและยังคงฝังแน่นอยู่ในความทรงจำ นอกจากนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายแล้วยังทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ทักษะการเรียนรู้ที่เร็วขึ้น ได้ด้วยตัวเองผ่านสื่อการสอน เช่นเดียวกันกับวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มา เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อที่จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านอัลกุรอานได้ดีขึ้น และง่ายขึ้นด้วยสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั่นเอง

2. หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้ทำหลักสูตรการเรียนการสอนอิสลามศึกษาขึ้นมา คือ หลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับการศึกษาสาระการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตร ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 2)

2.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 มุ่งเสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นมุสลิมที่ดี ยึดมั่นศรัทธา มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ มีบุคลิกภาพ ตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคมเพื่อให้เกิดสันติ สุขทั้งในโลกนี้(ดุนยา) และโลกหน้า (อาคีเราะฮ) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 3)

2.2 หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาอิสลามศึกษามีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้จัดการศึกษาเน้นความรู้คู่คุณธรรม จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรอิสลามศึกษาไว้ ดังนี้

- 1) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอิสลามศึกษาที่มุ่งให้มุสลิมทุกคนได้รับการศึกษาด้านอิสลามศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 2) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนถือปฏิบัติหลักการอิสลามในการดำรงชีวิต
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
- 4) เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรจัดการศึกษาทุกรูปแบบครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2.3 จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 4)

- 1) มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และปฏิบัติตนตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรมอิสลาม

2) มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการอ่านอัลกุรอานและสามารถนำหลักคำสอนไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

3) มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาอิสลามยึดหลักปรัชญา

4) เศรษฐกิจพอเพียง

5) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์มีเหตุผลในการวินิจฉัยพิจารณาปัญหาต่าง ๆ โดยยึดหลักการอิสลาม

6) มีความภูมิใจในความเป็นมุสลิมที่ดีมีระเบียบวินัยมีความซื่อสัตย์สุจริต อดทนเสียสละเพื่อส่วนร่วมเห็นคุณค่าของตนเองสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนมนุษย์ให้อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสันติสุข

7) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

8) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

9) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

10) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ สร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดการเรียนรู้หลักสูตรอิสลามศึกษาศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2546 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีความรู้ทักษะและเจตคติที่ดีต่อศาสนาอิสลามให้อยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างปกติสุขโดยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักการอิสลามจึงได้กำหนดสมรรถนะสำคัญที่ผู้เรียนควรมีหลังจากสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร 6 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 5)

1) ความสามารถในการอ่านอัลกุรอานเป็นความสามารถของผู้เรียนในการอ่านอัลกุรอานตามหลักการอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ศาสนาอิสลามเพื่อการพัฒนาตนเองด้านการยึดมั่นศรัทธาการปฏิบัติศาสนกิจการมีคุณธรรมจริยธรรมอิสลามและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสมและสันติสุข

2) ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อประนีประนอม

การเลือกที่จะรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3) ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและสมานฉันท์หลีกเลี่ยงการแก้ปัญหาดด้วยความรุนแรงรู้จักการรับข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

5) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

6) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 6)

- 1) มีความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ
- 9) รักการอ่านอัลกุรอาน

- 10) รักการละหมาด
- 11) รักความสะอาด
- 12) มีมารยาทแบบอิสลาม
- 13) มีความรับผิดชอบ

2.6 มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนนความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด 8 สาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) อัลกุรอานและอัลตัฟซีร
- 2) อัลหะดีษ
- 3) อัลอะกีดะฮ์
- 4) อัลฟิกฮ์
- 5) อัตตารีค
- 6) อัลอัคลาก
- 7) ภาษาอาหรับ
- 8) ภาษามลายู

โดยในแต่ละสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ พึงปฏิบัติ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาแต่ละระดับ นอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้รู้ว่าต้องการอะไรจัดการเรียนรู้อย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก การทดสอบระดับจังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา การทดสอบระดับชาติ และระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดได้เพียงใด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 7)

2.7 ตัวชี้วัด

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ตัวชี้วัด เป็นตัวที่ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้ และพึงปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดผลและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 8)

2.8 สารระการเรียนรู้

หลักสูตรอิสลามศึกษาชั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 กำหนดสารระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ หรือ กระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะ หรือค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนเป็นกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มสารระการเรียนรู้ศาสนาอิสลาม ได้แก่ วิชาอัลกุรอาน วิชาอัลหะดีษ วิชา อัลอะกีดะฮ์ และวิชาอัลฟิฮย

2) กลุ่มสารระการเรียนรู้สังคมศึกษาและจริยธรรม ได้แก่ อัลอัคลาภ อัลตารีค

3) กลุ่มสารระการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ ภาษาอาหรับ และภาษามลายู

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 และสารระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 รายวิชาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 และสารระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	หลักสูตรอิสลามศึกษา
1. ภาษาไทย	1. อัลกุรอาน
2. คณิตศาสตร์	2. อัลหะดีษ
3. วิทยาศาสตร์	3. อัลอะกีดะฮ์ (หลักศรัทธา)
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4. อัลฟิฮย (ศาสนบัญญัติ)
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	5. อัลตารีค (ศาสนประวัติ)
6. ศิลปะ	6. อัลอัคลาภ (จริยธรรม)
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	7. ภาษาอาหรับ
8. ภาษาต่างประเทศ	8. ภาษามลายู/ภาษาอาหรับเสริม

ที่มา: (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 9)

ในส่วนของหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สถานศึกษา จะต้องจัดให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ สารระที่ 1-8 ซึ่งเป็นสารระการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับสารระที่ 8 ภาษามลายู/ภาษา อาหรับเสริมเป็นสารระที่สถานศึกษา สามารถเลือกจัดการเรียนรู้สารระใดสารระหนึ่ง ยกเว้นกรณีพื้นที่ ที่ใช้ภาษามลายูในการสื่อสารกำหนดให้จัดการเรียนรู้ ภาษามลายู

2.9 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระอัลกุรอาน

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายวิชาอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สาระวิชาอัลกุรอาน ชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

กลุ่มสาระ	ระดับชั้น	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
อัลกุรอาน	อต .1	เข้าใจประวัติ ความสำคัญ หลักการอ่าน และหลักการ อรรถาธิบายอัลกุรอาน สามารถอ่าน ท่องจำ อรรถาธิบาย เห็นคุณค่า และนำไปใช้ในการดำเนิน ชีวิตอย่างสันติสุข	อ่านสุเราะฮ ตามหลักการ ที่กำหนด	เรื่อง เกี่ยวกับการอ่าน สุเราะฮอัลลัลล์

ที่มา: (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 39)

2.10 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบเข้มโรงเรียนอรุณอิสลามระดับอิสลามศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 3 กรอบโครงสร้างเวลาเรียน

สาระการเรียนรู้	เวลาเรียน					
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
1. อัลกุรอาน	60	60	60	60	60	60
2. อัลหะดีษ	20	20	20	20	20	20
3. อัลอะกีดะฮฺ (หลักศรัทธา)	40	40	40	40	40	40
4. อัลฟิถฮฺ (ศาสนบัญญัติ)	40	40	40	40	40	40
5. อัตตารีค (ศาสนประวัติ)	20	20	20	20	20	20
6. อัลอัคลาภ (จริยธรรม)	20	20	20	20	20	20

สาระการเรียนรู้	เวลาเรียน					
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
7. ภาษาอาหรับ	40	40	40	40	40	40
8. ภาษามลายู	40	40	40	40	40	40
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	80	80	80	80	80	80
รวมเวลาเรียนทั้งหมด 360 ชั่วโมง/ปี (ไม่น้อยกว่า 360 ชั่วโมง/ปี)						

ที่มา: (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 26)

สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษาจะต้องจัดบูรณาการกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 ตั้งแต่วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจากสาระการเรียนรู้ในรายวิชา อัลกุรอาน สอดคล้องกับ เรื่อง สุเราะห์ อัลลัลล์ หลักการอ่าน สุเราะห์อัลลัลล์ สำหรับนักเรียนระดับอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีศักยภาพตรงตามหลักสูตรที่วางไว้และนำทักษะความรู้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3. อัลกุรอาน

ศาสนาอิสลามได้กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน โดยมีต้นแบบของการเรียนรู้จากคัมภีร์อัลกุรอาน มุสลิมที่สมบูรณ์แบบที่สุด จึงมิใช่มุสลิมที่อ่านอัลกุรอานได้ เข้าใจความหมายได้ชัดเจนเท่านั้น ความสมบูรณ์แบบของการเรียนรู้จากอัลกุรอานที่ดีนั้น จะต้องได้รับการปฏิบัติตนต่ออัลกุรอาน โดยสามารถนำไปใช้ดำเนินชีวิตในกิจวัตรประจำวันได้

3.1 ความหมายของอัลกุรอาน

ความหมายของกุรอานทางด้านวิชาการนั้นมีหลายความหมายด้วยกันแต่สามารถสรุปจากหลาย ๆ ความหมายได้ดังนี้ กล่าวคือ อัลกุรอาน หมายถึง “คำดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ได้ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อเป็นทางนำแก่มวลมนุษย์ การอ่านอัลกุรอานถือเป็นอิบาดะฮ์ และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มนุษย์และญิน (อมนุษย์ที่เป็นประชาชาติหนึ่ง) ไม่มีวันลอกเลียนแบบได้” นักวิชาการได้ให้ความหมายของอัลกุรอาน ดังนี้

อิสมาอีลตุตี จะปะเกีย (2557: 17) ได้ให้ความหมายของอัลกุรอานว่า เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผ่านมลาอิกะฮ์ญิบรีล เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายของอัลลอฮ์สำหรับมนุษยชาติเพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษย์ไปสู่การมีชีวิตที่มีความสงบสุขในโลกนี้และโลกหน้า

อับดุลอาซิซ ลีเตะ และซาฟอี อาดำ (2558: 170) ให้ความหมายของอัลกุรอานว่าเป็นคำพูดของอัลลอฮ์ไม่ใช่คำพูดของมนุษย์หรือญินที่ถูกประทานลงมาแก่นบีมุฮัมมัด ﷺ สิ่งที่ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัด ﷺ ไม่รวมถึงสิ่งที่ถูกประทานแก่นบีคนก่อน ๆ การอ่านอัลกุรอานถือเป็นการแสดงความภักดีต่อพระเจ้า (อิบาดะฮ์) อย่างหนึ่งซึ่งปฏิบัติจะได้รับผลบุญมาก ซึ่งแตกต่างจากหะดีษกุดซีย์หนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เช่นเดียวกัน แต่อัลลอฮ์ ﷻ ไม่ได้รับรองและสัญญาในการประทานผลบุญในการอ่านแต่อย่างใด การอ่านอัลกุรอานในมิติด้านการแสดงความภักดีนั้นมีลักษณะ 2 ประการ คือ (อัลรูมีย์, 1998: 22)

1) การอ่านในเวลาละหมาดทุกประเภทโดยถ้าปราศจากการอ่านอัลกุรอานแล้วการละหมาดนั้น ๆ ถือว่าเป็นโมฆะและใช้ไม่ได้

2) การอ่านอัลกุรอานถือเป็นการปฏิบัติศาสนกิจที่ได้รับผลบุญและการตอบแทนอย่างมากมายถึงสิบเท่าตัวจากจำนวนพยัญชนะที่ได้อ่าน

สรุปความหมายของนักวิชาการข้างต้นได้ว่า อัลกุรอานถูกถ่ายทอดจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผ่านมะลาอิกะฮ์ญิบรีล ไม่ใช่ถูกประทานลงมาแก่บรรดานบีก่อน ๆ เพื่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้สอนแก่นุญญ์และการอ่านอัลกุรอานเป็นอิบาดะฮ์อย่างหนึ่งซึ่งปฏิบัติจะได้ผลบุญ

3.2 ความสำคัญของอัลกุรอาน

อัลกุรอานมีความสำคัญต่อมุสลิมเราทุกคนมาก เพราะเป็นคัมภีร์ที่รวบรวมคำสอนและบทบัญญัติต่างๆ ไว้ เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานให้เป็นทางนำแก่นุญญ์ชาติ ดังนั้น มุสลิมมีหน้าที่ต้องศรัทธาและปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอาน และปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอานให้เกิดประโยชน์มากที่สุดดังที่นักวิชาการได้ให้ความหมายของความสำเร็จของอัลกุรอานไว้ดังต่อไปนี้

คัมภีร์อัลกุรอานเป็นธรรมนูญชีวิตของมุสลิมที่คอยส่องนำทางให้ ดังนั้น หน้าที่ของมุสลิม คือ การเอาใจใส่ในสิ่งที่อัลกุรอานได้ให้ความสำคัญ ซึ่งมีหลายประการด้วยกันที่สำคัญประกอบด้วย หลักการศรัทธา หลักการปฏิบัติตนด้านการงาน การบริหารทรัพย์สิน หลักจริยธรรม และมนุษย์สัมพันธ์ (อับดุลเลาะ การีน่า, 2551: 38) นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของอัลกุรอานดังนี้

สุนทร ปิยะวสันต์ (2553: 2-3) กล่าวถึงความสำคัญของคัมภีร์อัลกุรอานเป็นความจำเริญอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานมายังมนุษย์ชาติ เป็นอาวุธเพียงอย่างเดียวที่ตีเลิศที่สุดและไม่สามารถประเมินค่าได้เพื่อช่วยทำให้มนุษย์มีความเข้มแข็งและมีพลังในการต่อสู้กับความชั่วช้าความย่ำแย่ และมลพิษทางสังคมที่มีอยู่มากมายในโลกนี้

ประสาน ศรีเจริญ (2556) ได้สรุปความสำคัญของอัลกุรอานว่าอัลกุรอานมีความสำคัญและความยิ่งใหญ่ต่อการดำเนินชีวิตของมุสลิมผู้ศรัทธาต่อเอกองค์อัลลอฮ์ ﷻ หากเรา

ศึกษาถึงแก่นแท้ความหมายของอัลกุรอานแล้ว เราจะพบว่า มุสลิมผู้ศรัทธาจะเลือกที่ให้ความสำคัญต่ออัลกุรอานในการอ่าน ศึกษา ใคร่ครวญ และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

3.3 บทบัญญัติของอัลกุรอานและอัลหะดีษเกี่ยวกับความสำคัญของอัลกุรอาน

3.3.1 บทบัญญัติจากอัลกุรอานเกี่ยวกับความสำคัญของอัลกุรอาน

บทบัญญัติจากอัลกุรอานเรื่องความสำคัญของอัลกุรอานนั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานเป็นจำนวนมาก ดังเช่น

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى
لِلْمُسْلِمِينَ

ความว่า “และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน) ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง และเราก็นำเจ้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้า เพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม”

(อันนะหฺล: 89)

นอกจากนี้ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงมีดำรัส ความว่า

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا تَقَشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخُشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدًى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

ความว่า “อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์ คล้องจองกัน กล่าวซ้ำกัน ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกซันขึ้นเนื่องด้วยได้สยบต่อโอองการนั้นแล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ นั่นคือการชี้แนวทางของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์จะทรงชี้แนวทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนวทาง”

(อัซซุหมร์: 23)

สรุปได้ว่า อัลกุรอานนั้นมีความประเสริฐยิ่งสำหรับมวลมนุษย์ทั้งหลายเป็น คัมภีร์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานให้มนุษย์อ่านและรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา และเป็นเครื่องชี้ทางในการใช้ชีวิตที่เที่ยงตรง

3.3.2 บทบัญญัติจากอัลหะดีษเกี่ยวกับความสำคัญของอัลกุรอาน

บทบัญญัติจากอัลหะดีษเรื่องความสำคัญของการศึกษาอัลกุรอานนั้น คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านพร้อมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของอัลกุรอาน ซึ่งมีความสำคัญและประเสริฐหลายประการ เช่น จากอุษมาน บิน อффานเราะฎียัลลอฮุอันฮู จากท่านรอสูลุลลอฮ์ ﷺ ว่า ท่านกล่าวว่า

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ رَقْمَ 4739) وَعَلَّمَ الْفُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐยิ่งของพวกท่านคือผู้ที่ศึกษา และ สอนอัลกุรอาน”

(บันทึกโดย อัลบุคอรี หมายเลข 4739)

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอู๊ดเราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا م حَرْفٌ، وَمِمْ حَرْفٌ (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ رَقْمَ 2875)

ความว่า “ผู้ใดอ่านหนึ่งอักษรจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) เขาจะได้รับหนึ่งความดีและหนึ่งความดีจะ (ถูกทวีคูณ) เป็น 10 เท่าของมันฉันไม่ได้บอกว่า อะลิฟ ลาม มีม คือหนึ่งอักษร แต่ อะลิฟ คือ 1 อักษร ลาม คือ 1 อักษร มีม คือ 1 อักษร”

(บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ หมายเลข 2875)

ท่านหญิงอาอิชะเราะฎียัลลอฮุอันฮา ได้เล่าว่า ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า

الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ (رَوَاهُ مُسْلِمٌ رَقْمَ 798)

ความว่า “ผู้ที่อ่านอัลกุรอานอย่างชำนาญ จะได้อยู่ร่วมกับ
(มะลัก) อาลักษณ์ผู้ทรงเกียรติทรงคุณธรรม และผู้ที่อ่าน
อัลกุรอานตะกุกตะกักด้วยความยากลำบาก เขาจะได้ผลบุญ
2 เท่า”

(บันทึกโดย มุสลิม หมายเลข 798)

สรุปได้ว่า อัลกุรอานนั้นสำคัญยิ่งต่อมุสลิม ฉะนั้นใครที่อ่านอัลกุรอาน และ
ศึกษาอัลกุรอานไปในทางที่ถูกเขาย่อมจะได้รับความดีงามตอบแทน

3.4 อัลกุรอาน อัลหะดีษ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาในอิสลาม

3.4.1 อัลกุรอาน

คัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในอิสลามมี ดังนี้
การศึกษาที่กล่าวในคัมภีร์อัลกุรอานมีจำนวนมาก ซึ่งกล่าวถึงการเรียน
การสอนความสำคัญของการเรียนการสอน และผลที่ได้รับจากการเรียน อายะฮ์แรกที่ประทานลงมา
ให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นคือ จงอ่าน ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ
وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
يَعْلَمْ ﴿٥﴾

ความว่า จงอ่านเถิดในพระนามแห่งองค์อภิบาลของเจ้า
ผู้ทรงบันดาลทรงสร้างมนุษย์มาจากก้อนเลือดก้อนหนึ่ง
จงอ่านเถิดพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเกียรติยิ่งทรง
สอนมนุษย์ด้วยปากกาทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้

(อัลอะลัก: 1-5)

ตั้งแต่อายะฮ์ที่หนึ่งถึงอายะฮ์ที่ห้าเป็นอายะฮ์ของอัลกุรอานที่ถูกประทาน
ลงมาเป็นครั้งแรก ขณะที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ หลบเข้าไปอยู่ในอุโมงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการบูชาเจ็ดของ
ผู้คนในขณะนั้นและเพื่อแสวงหาสวรรค์ในการค้นหาพระเจ้าที่แท้จริง ห้าอายะฮ์ของอัลกุรอานที่ถูก
ประทานลงมาเป็นครั้งแรกนี้นับได้ว่าเป็นความเมตตา และความโปรดปรานครั้งแรกที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรง
ประทานให้แก่ปวงบ่าวเป็นการเตือนให้ตระหนักว่ามนุษย์ถูกบังเกิดมาจากก้อนเลือด และด้วยการให้
เกียรติโดยทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้และให้วิชาความรู้แก่เขา ซึ่งเป็นปมเด่นที่มนุษย์มีเหนือ

มะลาอิกะฮฺ อัลลอฮฺ ได้ทรงประทานท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อเป็นแบบอย่างทางนำชีวิต และตักเตือนสั่งสอนให้อยู่หนทางที่เที่ยงตรง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَيِّدُكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ความว่า “ดังที่เราได้ส่งรอสูล ﷺ ผู้หนึ่งจากพวกเจ้าเองมายังหมู่พวกเจ้าซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโองการของเราให้พวกเจ้าฟัง จะทำให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์และความรู้กับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้าและจะสอนพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 151)

อัลกุรอานได้กล่าวถึงเป้าหมายการศึกษาในอิสลามว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังผู้เรียนให้มีความยำเกรงและศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺ ﷻ ดังคำตรัสที่ว่า

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

ความว่า และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ ก็มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยเสมอ”

(อัลฟาฏีร: 28)

สรุปว่า ผู้มีการศึกษาเท่านั้นที่สามารถจะรู้จัก ศรัทธายำเกรงต่ออัลลอฮฺ ﷻ หากผู้ใดไม่ศึกษา ผู้นั้นไม่มีทางรู้จักและยอมรับในพระเจ้าได้เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ฝึกฝน ขัดเกลาเพื่อไปสู่ความเคารพภักดีและยำเกรงต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

3.4.2 อัลหะดีษ

อัลหะดีษที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามี ดังนี้

อัลหะดีษที่รายงานโดยอิบนุมาญะฮฺจากอานัสบินมาลิกกล่าวว่า ท่านรอสูล

ﷺ ได้กล่าวว่า

(224 رقم ماجه رواه ابن مسليمة) (رواه ابن ماجه رقم 224)

ความว่า: การแสวงหาความรู้เป็นวาญิบเหนือมุสลิมทุกคน

(รายงานโดย อิบน์ญมาละฮฺ หมายเลข 224)

จากอาบีฮุร็อยเราะฮฺ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ กล่าวว่า

مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ

(رواه مسلم رقم 2699)

ความว่า “บุคคลใดก็ตามที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้
แน่นอนก็อัลลอฮฺก็จะทรงทำให้หนทางไปสู่สวนสวรรค์เป็นที่
ง่ายตายสำหรับเขา”

(รายงานโดย มุสลิม หมายเลข 2699)

สรุปได้ว่า การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับอัลกุรอาน ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง
สำหรับมุสลิมในทุกมิติของชีวิต เพราะอัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงประทาน
ให้แก่ท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ เพื่อเป็นทางนำแก่มวลมนุษยชาติ ซึ่งมุสลิมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้
ความสำคัญต่ออัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานจะเป็นสิ่งที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จทั้งโลกนี้และโลกหน้า

4. การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมี
ทักษะในการอ่านมีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี

4.1 ทักษะการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 16-17) ได้ให้ความหมายของทักษะการอ่านไว้ว่า
การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษา การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝนอย่างมีระบบ เพราะ
การอ่านเป็นทักษะที่สามารถฝึกได้ การฝึกมากทำให้มีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นตามระดับ
ของการอ่าน การอ่านออกหรือการได้เป็นการอ่านตามตัวอักษรและตัวสะกดการันต์เท่านั้น แต่อาจ
ออกเสียงไม่ถูกต้องหรือผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจข้อความที่อ่าน ถึงแม้จะเข้าใจก็อาจจะเข้าใจไม่ดีพอ
หรืออาจจะเข้าใจผิดก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้อ่านเองได้ ส่วนการอ่านเป็น คือ การอ่านอย่างมี
ประสิทธิภาพหรือความสามารถในการอ่านได้ถูกต้อง การอ่านได้คล่อง รวดเร็วเข้าใจเรื่องที่อ่าน
จับใจความสำคัญ ตอบคำถามได้ อ่านแล้วตีความได้ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้มีสมาธิ และอ่านแล้ว
รู้จักจดบันทึกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายของทักษะการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษา การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝนอย่างเป็นระบบเพราะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ การฝึกมากทำให้มีความสามารถในการอ่านมากขึ้น ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีการฝึกทักษะการอ่านบ่อย ๆ ผ่านการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุตามประสงค์ที่วางไว้

4.2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ หรือตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสนใจในเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการด้านภาษา และจุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นต้น

กาญจนา จันทะดวง (2542: 54) กล่าวว่า ทักษะการอ่าน ถือเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะในชีวิตประจำวันนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ ดังนั้น การเน้นทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสูง ขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่าน สรุปได้ ดังนี้

1) ได้รับความสนใจของผู้เรียน

- ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์
- ให้ผู้เรียนคาดคะเนความเป็นไปของเนื้อเรื่อง

2) ขั้นการอ่าน

- ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องคร่าว ๆ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาทั้งหมด
- ผู้เรียนอ่านเนื้อหา รายละเอียดของเนื้อเรื่อง เพื่อหาคำตอบสรุปประเด็น

สำคัญ ซึ่งอาจใช้วิธีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การเขียนแผนผัง การเติมข้อมูลที่ขาดหาย การเล่าโดยสรุป เป็นต้น

3) ขั้นหลังการอ่าน เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องการประเมินความถูกต้องและความเข้าใจ

ในการอ่านของผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้สอนอาจเชื่อมโยงทักษะการอ่านนี้ไปสู่ทักษะอื่นได้ เช่น ทักษะการเขียน ทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ดังนี้

- ให้เขียนเนื้อเรื่อง โดยสรุป
- ให้อวตภาพประกอบเรื่อง เนื่องจากขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านใน

ข้างต้นนี้ ยังมีขั้นตอนของวิธีการสอนเพื่อให้เห็นบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน พัฒนาการอ่านอีกมากมายที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้นทักษะการอ่าน จึงมีความสัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนได้อ่านมากก็จะได้รับประสบการณ์มาจากเรื่องที่อ่าน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างเรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน รวมทั้งสำนวนต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาใช้เขียนเรื่องราวในภาษาของตนเองได้ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านควรได้รับการพัฒนาก่อนทักษะการเขียนและควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จากความสำคัญของพัฒนาทักษะการอ่านดังกล่าวสรุปได้ว่าการอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสนใจในเรื่องที่อ่าน ความสามารถในด้านภาษา และจุดมุ่งหมายของการอ่าน

4.3 ความหมายของการอ่าน

การอ่านถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และคุณภาพการอ่านของนักเรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

วรณี โสมประยูร (2547: 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

บันลือ พลฤกษ์วัน (2548: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

- 1) การอ่านเป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
- 2) การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารโดยการอ่าน
- 3) การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน
- 4) การอ่านเป็นการพัฒนาความคิดโดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ

นพดล จันทรพิชญ (2549: 73) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเองแล้วผู้อ่านก็นำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์เช่นเดียวกับ เตือนใจ ฤกษ์กระโทก (2550: 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

จากความหมายการอ่านดังกล่าว สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิดที่ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมายสื่อให้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจจากการอ่านได้อย่างลึกซึ้ง และเป็นการแปลความหมายจากสัญลักษณ์หรือการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดให้ตรงกับตัวอักษรที่อ่านเข้าใจความหมายของคำแล้วเข้าตรงกับที่ผู้เขียนต้องการโดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่จนเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น

4.4 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ความคิดและความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของเซอร์ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า การอ่านเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ให้สามารถเกิดทักษะการอ่านที่คล่องขึ้นและสามารถพัฒนาการอ่านให้เกิดความเข้าใจได้ด้วยตนเอง (สมนึก ธาตุทอง, 2548: 8)

การอ่านอัลกุรอานในสังคมโลกปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะอัลกุรอานไม่ใช่เป็นแค่การอ่านเพื่อให้รู้และเข้าใจเท่านั้น รวมถึงการอ่านอย่างลึกซึ้งในความหมายและสามารถนำไปใช้ดำเนินในชีวิตประจำวันได้ ดังที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِيَهْدِيَ لِلَّذِينَ هِيَ آفَؤُمْ وَيُنشِرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

ความว่า “บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริง ๆ ขนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นและผู้ใดปฏิบัติศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้ แน่แน่นอนขนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ขาดทุน”

(อัลอิสรออ: 9)

ในปัจจุบันการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตและความจำเป็นของบุคคลทำให้ผู้อ่านสามารถศึกษาแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องส่วนตัวและที่เกี่ยวข้องกับสังคมได้ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของสังคมสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นการอ่านยังช่วยตอบสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นวิสัยของมนุษย์เป็นอย่างดี

วรรณิ โสมประยูร (2546: 121-122) ให้ความสำคัญการอ่าน ดังนี้ 1) การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ 2) ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น 3) การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงาน 4) การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ 5) ช่วยเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้ง และกว้างขวาง 6) การอ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์หลายชนิด เป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก และ 7) การอ่านเรื่องราวในอดีตช่วยให้คนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของไทย

บันลือ พฤษะวัน (2548: 10-11) กล่าวถึงความสำคัญการอ่านว่า 1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ 2) นักเรียนที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ 3) การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง 4) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต 5) การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง 6) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง 7) การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความสนใจ เพลิดเพลินและพัฒนาด้านจิตใจอีกด้วย และ 8) การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมพัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าวสรุปว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไปและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4.5 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การสอนของแต่ละบุคคล แต่ละวัย และแต่ละอาชีพ ย่อมจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีนักการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2543: 21) กล่าวไว้ว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ อ่านเพื่อบันเทิง อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการกระบวนการ (เพื่อทำเป็น) และอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า (เพื่อคิดเป็น)

วรรณิ โสมประยูร (2537: 127-128) ได้สรุปจากประสบการณ์ที่ได้ทดลองปฏิบัติ และทดลองสอนมาแล้ว ซึ่งจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้มี ดังนี้

- 1) อ่านเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
- 2) อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
- 3) อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
- 4) อ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
- 5) อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
- 6) อ่านเพื่อหาประเด็นว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง เช่น การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ
- 7) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
- 8) อ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ คู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า
- 9) อ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

สนิท ตั้งกวี (2548: 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

- 1) อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
- 2) อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
- 3) อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
- 4) อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
- 5) อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม
- 6) อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

เตือนใจ กรุยกระโทก (2543: 18) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนาน หรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

จากจุดมุ่งหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านของแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความรู้เข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพื่อสนองความต้องการของตนเอง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อให้มีความรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์และการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

4.6 ประเภทของการอ่าน

วิจิตรรา แสงพลสิทธิ์ และคณะ (2550: 135) ได้แบ่งประเภทการอ่าน 2 ชนิด คือ

- 1) การอ่านออกเสียง คือ การอ่านตามตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม
- 2) การอ่านในใจ คือ การเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเองซึ่งจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

นอกจากนั้น ทศนีย์ ศุภเมธี (2547: 67-70) ก็ได้แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 2 ประเภท เช่นเดียวกัน คือ 1) การอ่านในใจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวัน ที่จะทำให้อัตถุประสงค์ทั้งหมดนี้บรรลุผล เช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อตอบคำถาม การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ แม้แต่การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และ 2) การอ่านออกเสียง มีคุณค่าทางการเรียนมากช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้นอ่านได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทร้อยกรองต่าง ๆ การอ่านออกเสียงมีกระบวนการแตกต่างจากการอ่านในใจทฤษฎีทางจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ได้อธิบายกระบวนการของการอ่านไว้ว่า กระบวนการของการอ่านเป็นการแสดงปฏิกิริยาร่วมระหว่างความคิดและภาษา กล่าวคือ ไม่ว่าผู้อ่านจะใช้วิธีออกเสียงปากเปล่าหรือออกเสียงในใจต่างก็ใช้ความคิดของตนเองเข้าไปวิเคราะห์ความหมายของภาษาเขียน

จากลักษณะการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงตามที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การอ่านในใจเป็นสิ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวัน แต่การอ่านออกเสียงเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านในใจซึ่งจากที่นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง

และการอ่านในใจ ซึ่งการออกเสียงเป็นทักษะที่ควรเน้นมาก ๆ ในวิชาภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 50) จึงกำหนดให้การสอนอ่านในชั้นระถมปีที่ 1-4 เน้นทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจด้วย

4.7 ทฤษฎีการอ่าน

ณรงค์ ทองปาน (2546: 3) ได้กล่าวถึงความพร้อมในการอ่านของนักเรียนว่าเกิดจากปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวเด็ก และปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวเด็ก ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1) ความพร้อมทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็น ความสามารถในการฟัง การออกเสียง นอกจากนี้ยังรวมถึงเพศด้วย

2) ความพร้อมทางด้านสมอง ได้แก่ ความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพและเสียง ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาในการเรียนอ่าน

3) ความพร้อมทางด้านอารมณ์ การที่ครูช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นเกิดความมั่นคงทางอารมณ์จิตใจ จะทำให้เด็กมีความสบายใจ มีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพร้อมในการอ่านหนังสือ

4) ความพร้อมทางวิชาการ หมายถึง ความรู้ที่เด็กมีอยู่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ได้แก่ การรู้จักภาพ รู้จักหาความสัมพันธ์ของภาพ รู้จักวิธีการอ่านจากซ้ายไปขวา การรู้จักคำศัพท์ออกเสียงได้ถูกต้องหรือสนใจที่จะอ่าน ฉะนั้น การอ่านจะมีประสิทธิภาพดี ก็เนื่องจากมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และวิชาการ ตลอดจนความพร้อมทางสภาพแวดล้อมจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของผู้สอน และผู้ปกครองจะช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านจะเห็นได้ว่า ในการสอนอ่านจะต้องคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมากในแต่ละวัย ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรจะมีความรู้ทางด้านการสอนที่ถูกต้องตามพัฒนาการต่าง ๆ เช่น ทางด้านร่างกาย ทางด้านอารมณ์ และทางด้านวิชาการตามวัย และสภาพแวดล้อม การสอนอ่านนั้นจึงจะบรรลุผลได้เร็วยิ่งขึ้น

4.8 แนวคิดทางการอ่าน

แนวคิดทางการอ่านเป็นการรวบรวมหลักการ ทฤษฎีและรูปแบบการอ่าน เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะกำหนดเป็นรูปแบบการอ่านเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและถูกต้องมากยิ่งขึ้นดังนี้ (ภิญโญ คล้ายบวร, 2537: 18-19)

1) รูปแบบการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของ เอฟ สมิธ (F. Smith) คือ ผู้ส่งสารจะส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารอาจเป็นผู้พูดหรือผู้เขียน ส่วนผู้รับสารอาจเป็นผู้ฟังหรือผู้อ่าน

2) รูปแบบการอ่านที่เน้นความหมายของกูดแมน (Goodman) เมื่อผู้อ่านรับสารแล้วจะแปลความหมายและส่งต่อไป ผู้อ่านต้องค้นคว้าความหมายของคำ ประโยค และข้อความตลอดเวลา ต้องตัดสินใจว่าข้อความเป็นอย่างใด การอ่านจะเป็นแบบบน-ล่าง ซึ่งหมายถึงสมองและข้อมูล

3) รูปแบบการอ่านล่าง-บน (Bottom-Up) เป็นการเน้นข้อความสำคัญของข้อมูลซึ่งจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา แล้วจึงตีความหรือแปลความอีกครั้งมักจะเป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ยาก ๆ

4) รูปแบบการอ่านบน-ล่าง (Top-Down) เป็นการอ่านที่เน้นความสำคัญในการจับใจความสำคัญของเรื่อง แล้วจึงศึกษาความหมายของคำที่ยากภายหลังที่อ่านจบแล้ว

จากแนวคิดทางการอ่านสรุปได้ว่า ทฤษฎีและแนวคิดทางการอ่านจะเป็นกระบวนการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการอ่านให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องแม่นยำมากขึ้น การศึกษาทฤษฎี และแนวคิดจะช่วยให้ผู้อ่าน มีเกณฑ์ และเทคนิคที่มาสารนำไปพัฒนาทักษะการอ่านให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

4.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน

การวิเคราะห์ด้านจิตนาการและพัฒนากการเด็กร่วมกับจิตวิทยาด้านการอ่าน ออกเสียงของเด็กในแต่ละวัยตามที่ ปริมวดี ประยูรศุข (2551: 24-25) ดังนี้

1) อายุ 6-12 ปี

- อายุ 6-7 ปี สนใจนิทานสัตว์ และต้นไม้พูดได้
- อายุ 8 ปี สนใจเทพนิยาย สภาพการดำรงชีวิต การเล่นเกมเล่นต่าง ๆ
- อายุ 9 ปี สนใจเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตจริง สนใจเรื่องธรรมชาติแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น
- อายุ 10 ปี สนใจเรื่อง ผจญภัย ต่างแดน การท่องเที่ยว และชีวประวัติบุคคลสำคัญ เด็กชายบางคนเริ่มสนใจเครื่องยนต์กลไก การประดิษฐ์ ตำนานและนิทานเกี่ยวกับอภินิหาร
- อายุ 11 ปี เริ่มสนใจเรื่องลึกลับ ผสมการผจญภัย
- อายุ 12 ปี สนใจเรื่องชีวประวัติของครอบครัว ประวัติโรงเรียน ท่องถิ่นเรื่องที่เต็มไปด้วยความตื่นเต้น เด็กผู้หญิงจะสนใจนิยายแบบผู้ใหญ่มากยิ่งขึ้น

2) อายุ 13-18 ปี

- อายุ 13 ปี เริ่มสนใจอ่านหนังสือที่เป็นนิยายแบบผู้ใหญ่ นิยายเชิงประวัติศาสตร์ชีวประวัติบุคคลที่สำคัญ การโลกิณผจญภัย
- อายุ 14 ปี สนใจสารคดีท่องเที่ยวในต่างแดน การดำเนินชีวิตที่มีความแตกต่างด้านวัฒนธรรม และความรู้อุปตัวต่าง ๆ

- อายุ 15 ปี สนใจอ่านหนังสือเรียงร้อยที่ยาวขึ้น การแข่งขันตำนาน อธิปไตย ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ

- อายุ 16 ปี สนใจข่าวคราวเหตุการณ์ และคอลัมน์เฉพาะเรื่อง
- อายุ 17-18 ปี สนใจเรื่องราวเฉพาะประเภทที่ตนนิยม

ณรงค์ ปานทอง (2546: 32-36) ได้ให้หลักสำคัญในการสอนอ่านว่า ความพร้อมของเด็ก การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านนั้นจะเกิดผลดีต่อเมื่อนักเรียนมีความพร้อม ความพร้อมในการอ่านของเด็กเกิดจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวเด็ก และปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวเด็ก ประกอบด้วย ความพร้อมทางด้านร่างกาย สมอง อารมณ์และความพร้อมทางวิชาการ

2) ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น อาชีพของบิดามารดา บุคคลแวดล้อม สภาพสังคมที่อาศัย การสะสมหนังสือ เพื่อนคนใกล้ และตัวครูผู้สอนด้วย

สรุปได้ว่าการอ่านของเด็กจะมีประสิทธิภาพดี ก็เนื่องจากความพร้อมในด้านต่าง ๆ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนและผู้ปกครองจะช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านที่ดี ดังนั้นความพร้อมในการอ่านของเด็กเกิดจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวเด็ก และปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้พัฒนาการการอ่านของเด็กให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นต้องสอดคล้องไปด้วยกัน

5. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

TAI (Team Assisted Individualization) ได้รับการพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา

5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI

นักการศึกษาไทยได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ดังนี้

สิริพร ทิพย์คง (2545: 170-171) ให้แนวคิด Team Assisted Individualization: TAI เป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้กับการเรียนการสอนในเรื่องที่ต้องการเน้นการพัฒนาทักษะให้กับนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ TAI จะมีการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 ลักษณะ คือ จัดนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน และจัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกันสำหรับการทำงานกลุ่มแบบ TAI นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่กันทำงาน และผลัดกันตรวจงานในคู่ของตน เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายครบหมดทุกชุดแล้ว ให้สมาชิกในกลุ่มทั้ง 4 คน ต่างคนต่างทำแบบฝึกหัดชุดรวมแล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจ และตรวจดูเฉลยที่ครูเตรียมไว้ หากนักเรียนคนใดทำได้ไม่

ถึงเกณฑ์ ก็ต้องทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่สอบได้ถึงเกณฑ์หลังจากมารับการทดสอบ จากครูแล้วครูจะจัดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่มอยู่ด้วยกันแล้วครูอธิบาย ในเรื่องที่สอนไปแล้วโดยใช้เวลา 5-10 นาที แล้วให้นักเรียนแยกย้ายกลับเข้ากลุ่มของตนแล้วไป อธิบายชี้แจงให้กลุ่มให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจอีกครั้งหนึ่งแล้วทำงานกับคู่อีกต่อไปตามเดิม วิธีการ เรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้ แบบร่วมมือและการสอนแบบรายบุคคลที่ใช้ความสามารถส่วนบุคคลและกลุ่มส่งเสริมความร่วมมือ ภายในกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้ประสบผลสำเร็จใน การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการพัฒนาการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1) เพื่อคาดหวังว่าวิธีการของพัฒนาการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้ สนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งมีการเตรียมบทเรียนและสื่อที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน โดยจัด ให้เหมาะสมกับระดับทักษะและความสามารถของตน

2) เพื่อนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning) ไปใช้ในการ แก้ปัญหาต่าง ๆ ของการสอนแบบรายบุคคล

3) เพื่อใช้เป็นวิธีการที่จะสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ในกลุ่มโดยใช้แบบฝึก ทักษะเป็นสื่อ

4) เพื่อนำการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ไปใช้กับเด็กอ่อนเนื่องจาก เด็กอ่อนมักมีปัญหาเรื่องความพร้อมทำให้ครูผู้สอนบทเรียนไปได้ช้าซึ่งการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ด้วยรูปแบบ TAI สามารถแก้ปัญหานี้และยังสามารถแก้ปัญหาเด็กเก่งและเด็กปานกลางไม่ยอมรับเด็ก อ่อนได้ด้วยหลักการของวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI หลักการของวิธีการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือด้วยรูปแบบ TAI

Slavin (1984 อ้างถึงใน พุทธมา ต่ายเนาว์ดวง, 2556) ได้อธิบายไว้ ดังนี้ 1) ครู ควรเป็นผู้มีบทบาทน้อยที่สุดในการจัดการและการตรวจสอบผลงาน 2) ในการสอนกลุ่มย่อย ครูไม่ ควรใช้เวลาเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด 3) ควรเป็นวิธีการเรียนที่ง่าย 4) ควรมีการกระตุ้นให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและไม่ปฏิบัติลัดขั้นตอน 5) ควรมีการตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อเวลานักเรียนมีปัญหาจะได้ให้คำแนะนำที่เหมาะสม 6) นักเรียนควรมีสติที่จะตรวจสอบหรือ เปรียบเทียบงานของนักเรียนกับคนอื่นได้ด้วย 7) ควรเป็นวิธีการที่ง่ายทั้งต่อครูและนักเรียน นักเรียน ไม่จำเป็นต้องปรึกษาครู และ 8) ควรจัดกลุ่มนักเรียนให้มีสถานที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้นักเรียนแต่ละ คนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ทิตนา แคมมณี (2554: 64) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) ไว้ว่า เป็นวิธีสอนที่ผสมผสานระหว่าง การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization

Instruction) เข้าด้วยกัน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกทักษะและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน มาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน ผู้เรียนเก่ง 1 คน ผู้เรียนปานกลาง 2 คนและผู้เรียนอ่อน 1 คน ผลการทดสอบของผู้เรียนจะถูกแบ่งเป็น 2 ตอน คือเป็นคะแนนค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม และเป็นคะแนนสอบรายบุคคล การทดสอบผู้เรียนต่างคนต่างทำแต่เวลาเรียนต้องเรียนร่วมมือกัน ดังนั้น ผู้เรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น และผู้เรียนอ่อนก็จะพยายามช่วยตนเองเพื่อไม่ให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำลงและครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลจะได้รับเป็นรายกลุ่มซึ่งคาดหวังว่าวิธีการสอนผู้เรียนรายบุคคลและวิธีการที่เกี่ยวข้องน่าจะเป็นการปฏิบัติในวงการเรียนการสอน วิธีการสอนแบบนี้ไม่มีอะไรที่แตกต่างไปจากวิธีการสอนแบบเก่าในแง่ของควมมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เป็นเพราะครูใช้เวลาในการบริหารงานสอนมากขึ้นมากเกินไปแทนที่จะใช้เวลาในการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555: 115) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มจะคล้ายกับเทคนิค TGT และ STAD แต่ในเทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของตน เมื่อทำงานเสร็จแล้วจึงจะไปจับคู่หรือเข้ากลุ่ม

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ TAI ที่กล่าวมา สรุปได้ว่าเป็นการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-4 คน แบ่งกลุ่มละความสามารถ ซึ่งประกอบด้วย เด็กเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามอัตราส่วน 1: 2: 1 ตามลำดับ กำหนดให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือกันในการเรียนรู้จากชุดแบบฝึกทักษะอธิบาย ชักถาม แล้วลงมือทำแบบฝึกทักษะเป็นรายบุคคล หากสมาชิกคนใดทำแบบฝึกทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันอธิบายแล้วทำแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมจนได้คะแนนผ่านเกณฑ์พร้อมจะทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนรายบุคคลและครูให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

5.2 ลักษณะของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ รูปแบบ TAI

Slavin (1984 อ้างถึงใน พุทธมา ต่ายเนาวิง, 2556) ได้เสนอลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ TAI ไว้ดังนี้

- 1) การจัดกลุ่ม (Team) ผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คณะและคณะความสามารถ
- 2) การทดสอบเพื่อการเรียนเนื้อหาที่เหมาะสม (Placement Test) ในการเริ่มต้นของการเรียน ผู้เรียนทุกคนจะถูกทดสอบก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในเรียนเนื้อหา

3) เนื้อหาวัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) หลังจากผู้สอนสอนบทเรียนแล้วผู้เรียนจะทำงานในกลุ่มของตน โดยมีสื่อหรือวัสดุหลักสูตรการสอนด้วยตนเองที่ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งจะอยู่ในรูปของแบบฝึกทักษะโดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

- เอกสารแนะนำบทเรียน เป็นหน้าที่อธิบายทักษะที่จะต้องฝึกและให้วิธีการแก้ปัญหาทำแบบเป็นขั้นตอน

- แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย ปัญหาประมาณ 16 ข้อ โดยจะเริ่มด้วยการแนะนำทักษะย่อย ๆ ที่จะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทั้งหมด

- แบบทดสอบย่อย (Formative Test) เป็นแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ

- แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ (Unit Test) มีจำนวน 15 ข้อ

- แทนคำตอบแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อย ส่วนแผ่นคำตอบของแบบทดสอบรวมประจำหน่วยจะแยกออกไปต่างหาก

4) การเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study) ผู้เรียนจะเริ่มฝึกทักษะตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ของหน่วยการเรียนรู้โดยจะทำแบบฝึกทักษะภายในกลุ่มตามลำดับ ดังนี้

- สมาชิกของแต่ละกลุ่มทำการจับคู่กันเพื่อทำการเช็คหรือตรวจสอบซึ่งกัน

- ผู้เรียนศึกษาเอกสารแนะนำบทเรียนและถามครูได้หากเกิดความไม่เข้าใจ

- ผู้เรียนแต่ละคนเริ่มทำแบบฝึกทักษะจากโจทย์ปัญหาที่ละขั้นตอนแล้วให้

เพื่อนร่วมทีม ตรวจสอบคำตอบให้ตามบัตรเฉลยด้านหลังของแบบฝึกทักษะถ้าพบว่าผู้เรียนไม่ผ่านในข้อใดกลุ่มจะต้องช่วยกันอธิบายหรือสอนให้เข้าใจก่อนที่จะถามครูจนกว่าจะผ่านแล้วจึงไปทำแบบฝึกทักษะลำดับต่อไป

- เมื่อผู้เรียนทั้งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะได้ถูกต้องครบถ้วนต่อไปครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อย จำนวน 10 ข้อ ผู้เรียนจะต้องทำให้ผ่าน 8 ข้อ ใน 10 ข้อ ถ้าไม่ผ่านผู้สอนจะต้องเข้าไปช่วยเหลือตรวจสอบปัญหาแล้วแก้ปัญหาจนกระทั่งผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้ผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านทำแบบทดสอบย่อยอีกครั้งหนึ่ง

- ผู้เรียนจะไปรับแบบทดสอบประจำหน่วยจากหัวหน้ากลุ่มหัวหน้ากลุ่มจะเป็นผู้บันทึกคะแนนลงในแผ่นสรุปประจำกลุ่ม และนำคะแนนผลการสอบส่งให้ครูนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานของแต่ละบุคคลและของแต่ละกลุ่มต่อไป

5) คะแนนกลุ่มและความสำคัญของกลุ่ม (Team Scores and Team Recognition) ในวันสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์ครูจะรวบรวมคะแนนซึ่งกลุ่มซึ่งได้จากการนำคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับจากการทำแบบทดสอบประจำเรื่องมาหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัลแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ (Super Team) กลุ่มที่ได้

คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ (Great Team) และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี (Good Team) กลุ่มชนะเลิศและรองชนะเลิศก็จะได้รับรางวัล

6) การสอนกลุ่มย่อย (Teaching Groups) ทุก ๆ วัน ครูจะใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ในการสอนกลุ่มย่อย โดยเลือกผู้เรียนจากกลุ่มต่าง ๆ ที่เรียนเนื้อหาเดียวกันมารวมกันเพื่อให้คำแนะนำหรือทำการสาธิต เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและตรงตามวัตถุประสงค์และเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่สำคัญการเรียนรู้ นั้น ๆ ส่วนผู้เรียนคนอื่น ๆ ก็ปฏิบัติงานของตนไปเรื่อย ๆ

7) การทดสอบข้อเท็จจริง (Facts Test) จะทำสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 3 นาที โดยผู้เรียนจะรับเอกสารเพื่อให้เตรียมตัวศึกษาที่บ้านก่อนทำการทดสอบ

8) การสอนรวมกันทั้งชั้น (Whole-Class Units) ครูจะทำการสอนสรุปบทเรียนให้กับผู้เรียนทั้งห้อง โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ของบทเรียน

5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 42) สรุปขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ TAI ไว้ดังนี้

- 1) จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ระยะเวลาสามารถกลุ่มละ 2-4 คน
 - 2) ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว หรือศึกษาประเด็น/เนื้อหาใหม่โดยการอภิปรายสรุปข้อความรู้ หรือคำถาม
 - 3) ผู้เรียนแต่ละคนไปทำใบงานที่ 1 แล้วจับคู่กันภายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และอธิบายข้อสงสัยและข้อผิดพลาดของคู่ตนเอง หากผู้เรียนคู่ใดทำใบงานที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำใบงานชุดที่ 2 แต่หากคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ได้คะแนนน้อยกว่า ร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทั้งคู่ทำใบงานชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะทำได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงจะผ่านได้ทบทวนศึกษาประเด็น/ปัญหาจับคู่ใบงาน แลกกันตรวจผ่าน 75% ทำใบงาน ทุกคน QUIZ นำคะแนนมารวมกันไม่ผ่าน 75% ทำใบงาน 3, 4 จนกว่าจะผ่านจัดกลุ่มย่อย ระยะเวลาสามารถ 2-4 คนกลุ่มย่อยที่ 1 กลุ่มย่อยที่ 2 กลุ่มย่อยที่ 3 กลุ่มย่อยที่ 4
 - 4) ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ (Quiz)
 - 5) นำคะแนนผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย (กรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน)
 - 6) กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัลหรือประกาศชมเชย
- สมบัติ การจนารักพงศ์ (2547) สรุปขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอน TAI (Team Assisted Individualization) ดังนี้
- 1) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 กลุ่ม

2) ครูอธิบายบทเรียนหรือครูและนักเรียนทบทวนบทเรียน

3) ครูแจกแบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคนทำเมื่อเสร็จแล้วนักเรียนแต่ละคู่ภายในกลุ่มปรึกษาหรือแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกันในคู่มือของตรวจแบบฝึกหัดที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องกับเฉลยที่ครูแจกให้ อธิบายข้อสงสัยภายในคู่มือของตนเองและรวมคะแนน

- ถ้านักเรียนคู่มือทำแบบฝึกหัดที่ 1 ผ่าน 75% ขึ้นไปให้รอทำการทดสอบครั้งสุดท้าย หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ อีกระหว่างรอเพื่อน

- ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 1 น้อยกว่า 75% ให้นักเรียนทั้งคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 2 (แบบฝึกหัดที่คู่ขนานกับแบบฝึกหัดที่ 1) หรือ 3 จนกว่าจะผ่าน 75% ขึ้นไปเพื่อไปทำการทดสอบครั้งสุดท้าย

4) นักเรียนทั้งชั้นทำการทดสอบครั้งสุดท้ายพร้อมกันเป็นรายบุคคล

ทิตินา แคมมณี (2555) อธิบายกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ TAI (Team-Assisted Individualization) ดังนี้

1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

3) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด

- ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ขึ้นไปให้รับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้

- ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึง 75% ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้แล้ว

จึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย

4) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) อธิบายขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ TAI (Team Assisted Individualization) ดังนี้

1) จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ละความสามารถ กลุ่มละ 2-4 คน

2) ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว หรือศึกษาประเด็นใหม่เนื้อหาใหม่โดยการอภิปรายสรุปข้อความรู้ หรือถามตอบ

3) ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบฝึกชุดที่ 1 แล้วจับคู่กันภายในกลุ่มของตนเพื่อ

- แลกเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกชุดที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

- อธิบายข้อสงสัยและข้อผิดพลาดของคู่มือตนเอง หากผู้เรียนคู่มือทำแบบฝึกชุดที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำแบบฝึกชุดที่ 2 แต่หากคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ได้คะแนน

น้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทั้งคู่ทำแบบฝึกชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะทำได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป จึงจะผ่านได้

4) ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ (Quiz)

5) นำคะแนนผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย (กรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน)

6) กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัลหรือติดประกาศชมเชย

จากการศึกษาพอสรุปขั้นตอนไว้ 6 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ความสะดวกสามารถกลุ่มละ 2-4 คน ขั้นที่ 2 ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว หรือศึกษาประเด็นใหม่เนื้อหาใหม่ โดยการอภิปรายสรุปข้อความรู้หรือถามตอบ ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบฝึกชุดที่ 1 แล้วจับคู่ภายในกลุ่มเพื่อ 1) แลกเปลี่ยนกันตรวจแบบฝึกชุดที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง 2) อธิบายข้อสงสัยและข้อผิดพลาดของตัวเอง หากผู้เรียนคู่ใดทำแบบฝึกชุดที่ 1 ได้ถูกต้อง ร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้รอทำการทดสอบครั้งสุดท้าย หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ อีกระหว่างรอเพื่อน ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ทำแบบฝึกชุดที่ 1 น้อยกว่า 75% ให้นักเรียนทั้งคู่ทำแบบฝึกชุดที่ 2 (แบบฝึกชุดที่คู่ขนานกับแบบฝึกชุดที่ 1) หรือทำแบบฝึกชุดที่ 3 จนกว่าจะทำได้ถูกต้อง ร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงจะผ่านได้ เพื่อไปทำการทดสอบครั้งสุดท้าย ขั้นที่ 4 ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ (Quiz) ขั้นที่ 5 นำคะแนนผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย (กรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน) ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัลหรือติดประกาศชมเชย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI ตามแบบของทิสนา แชมมณี

5.4 ข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI

ข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้ Slavin (1990 อ้างถึงใน สุนิศา สุดจำนง) สรุปข้อดีของการเรียนรู้แบบ TAI ดังนี้

1) ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง

2) ช่วยส่งเสริมความสามารถและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนเร็วมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม

3) ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กที่เรียนอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กที่เรียนเก่ง

4) ช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน

5) ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น

6) ช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง

Slavin (1995) กล่าวว่า จากการวิจัยการสอนแบบ TAI สามารถสรุปข้อดี ดังนี้

- 1) TAI จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง
- 2) TAI จะช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือ
- 3) TAI สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาเด็กก่อนให้ห้องเรียนได้
- 4) TAI สนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี เด็กที่เรียนช้ามีเวลาศึกษาและฝึกฝนเรื่องที่ไม่เข้าใจมากขึ้น และเด็กที่เรียนเร็วใช้เวลาศึกษาน้อยและมีเวลาไปทำอย่างอื่น เช่น ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม
- 5) TAI ช่วยให้เกิดการยอมรับในกลุ่ม โดยเด็กเก่งยอมรับเด็กอ่อนและเด็กอ่อน เห็นคุณค่าของเด็กเก่ง
- 6) TAI ช่วยแบ่งเบาภาระของครูในการสอนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทำให้ครูมีเวลาสร้างสรรค์งานสอน ปรับปรุงงานสอนมากขึ้น และมีเวลาที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมสร้างความสนใจหรืออภิปรายปัญหากับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย
- 7) TAI ปลุกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม
- 8) TAI มีการส่งเสริมให้เกิดขึ้นทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจแก่ผู้เรียน
- 9) TAI ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้นและทราบความก้าวหน้าของตนเองตลอดเวลา

จากข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI ที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TAI ช่วยให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ส่งเสริมความสามารถและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่มแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ปลุกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคมและมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้ เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรง

6. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อครูผู้สอนเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนหัวใจของการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นแผนการดำเนินการจัดการสอนของครูผู้สอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553: 281) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ (2551: 220) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นการเตรียมเรื่องและกิจกรรมที่จะต้องใช้ในการสอนของครูผู้สอนล่วงหน้าอย่างมีแบบแผน ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยผู้สอนต้องจัดเตรียมให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 1) ให้ความหมายของแผนการสอน ว่าเป็นแผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ (2549: 58) ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ เครื่องมือในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนให้เป็นไปตามขั้นตอนและแผนการทำงานการสอนอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยผู้สอนจะวางแผนและกำหนดแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

6.2 ความสำคัญแผนการจัดการเรียนรู้

สำหรับความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้น นักวิชาการได้เสนอดังนี้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2545: 3) แผนการจัดการเรียนรู้ของครูเปรียบได้กับแผนที่ของนักเดินทางโดยมีหลักสูตรเป็นเข็มทิศนักเดินทางที่ติดจะต้องใช้แผนที่และเข็มทิศนำทางเพื่อเดินไปสู่เป้าหมายโดยไม่หลงทางแผนการสอนที่ดีช่วยให้ครูปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551: 281) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ว่า แผนการเรียนรู้เปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้างวิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้นยิ่ง

ผู้สอนได้ทำแผนการสอนด้วยตนเองก็จะยิ่งประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้นผลดีของการจัดทำแผนการสอนพอสรุปได้ ดังนี้

1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2) ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและสอนได้ทันเวลา

3) เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4) ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทนในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนในชั่วโมงสอนนั้นได้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อการวัดผลและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น

3) เป็นคู่มือการสอนสำหรับครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

4) เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5) เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549: 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2) ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3) ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินทางไปทิศทางใดหรือทราบว่าสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลประเมินผลอย่างไร

4) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเฝ้าศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีจัดการเรียนรู้จะหา และใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

5) ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับครูที่มาสอนแทน

6) แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวง การศึกษา

7) เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของ ครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้นได้

จากความสำคัญที่นักวิชาการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปเป็นประโยชน์และ ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นเครื่องมือช่วยผู้สอนให้ผู้สามารถกำหนดแนวทางใน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน เป็นเครื่องมือในการ กำหนดการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่ครูผู้สอนวางไว้ การทำแผน การจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าจะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน เกิดความสะดวกในการจัด การเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและสอนได้ทันเวลา และที่สำคัญทำให้เกิด ประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่มีความเข้าใจตรงกันตามจุดประสงค์ที่วางไว้

6.3 องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี และคณะ (2541: 7) การเตรียมการสอนเริ่มด้วยการจัดทำแผน การสอน ซึ่งเป็นผลมาจากการวางแผน มาสร้างเป็นแผนการสอนย่อย ๆ องค์ประกอบที่สำคัญของ แผนการสอนควรมี ดังนี้

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนการสอน
- 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2555: 86) ได้อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมี องค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

- 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
- 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3) สาระสำคัญ
- 4) เนื้อหา (สาระ)
- 5) กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)

6) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)

7) การวัดผลและประเมินผล

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 213-214) ได้อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ คือ ส่วนนำ รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน ประกอบด้วย

- 1) จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2) สารการเรียนรู้
- 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 4) การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้
- 5) แหล่งการเรียนรู้
- 6) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 209) ได้อธิบายแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

- 1) วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอดของเรื่อง)
- 2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้
- 5) สื่อการเรียนรู้
- 7) วัดผลประเมินผล

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 216-217) ได้อธิบายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ คือ ส่วนนำ ซึ่งประกอบด้วย รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน ซึ่งมีหัวข้อ ๆ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่แสดงพฤติกรรม สารการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และบันทึกหลังสอน ทั้งนี้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ใช่องค์ประกอบที่ตายตัวเสมอไป อาจจะมีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับสถานศึกษานั้น ๆ ที่จะเลือกใช้ตามความเหมาะสม

6.4 รูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่ามีความต้องการกำหนดในทิศทาง การเขียนตามรูปแบบของตนเองได้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ สามารถยืดหยุ่นกันได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดตามนักวิชาการ ทั้งนี้ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สำลี รักสุทธี และคณะ (2541: 136-137) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเขียนแผน การเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 9 หัวข้อ ดังนี้

- 1) สารสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่ง ที่ ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการสอนแล้ว
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อเรียนจบตามแผนการสอนแล้ว
- 3) เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการสอนขั้นตอน หรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนด
- 5) สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม การเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน
- 6) การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการ กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผลว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่ระบุไว้ในกิจกรรม การเรียนการสอน แยกเป็นก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน
- 7) กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่บันทึกการตรวจแผนการสอน
- 8) ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เป็นการบันทึกการตรวจแผนการสอนเพื่อ เสนอแนะ หลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอน
- 9) บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน หลังจากนำแผนการสอนไปใช้แล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงและใช้ในครั้งต่อไปมี 3 หัวข้อ คือ
 - ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการเรียนทั้ง 3 ด้าน คือด้านพุทธิพิสัย จิต พิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งกำหนดในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมิน
 - ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึก ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะ สอนก่อนสอน และหลังทำการสอน
 - ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข เป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุง การเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด

สุวิทย์ มูลคำ (2551: 62) ได้เสนอรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....	
เรื่อง.....	ระยะเวลา..... คาบ.....
<ol style="list-style-type: none"> 1. สารสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. จุดประสงค์ปลายทาง 4. จุดประสงค์นำทาง 5. เนื้อหาสาระ 6. สื่อการเรียนรู้ 7. กิจกรรมการเรียนรู้ 8. การวัดและประเมินผล 9. กิจกรรมเสนอแนะ 10. บันทึกผลหลังการสอน..... <ol style="list-style-type: none"> 10.1 ผลการสอน..... 10.2 ปัญหา/อุปสรรค..... 10.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข..... 	
ลงชื่อ.....ผู้สอน	

ภาพที่ 2 รูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ที่มา: (สุวิทย์ มูลคำ, 2551: 62)

จากการศึกษารูปแบบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายแบบแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับตัวครูผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบใดให้เหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

6.5 ลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549: 59) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน
- 2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)

3) กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจนว่า จะใช้สื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร

4) กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน

5) ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้

6) มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินอยู่

7) แปลความได้ตรงกันกรณีที่มีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผน

8) มีการบูรณาการ คือ การสะท้อนให้เห็นองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9) มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่องระหว่างประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ และสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริงกับการเรียนเรื่องต่อไป

สมนึก ภัททิยธนี (2546: 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1) เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)

2) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจมิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

4) กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5) สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย

6) วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 216) กล่าวถึงลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1) สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวทางการสอนกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

- 2) นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
- 3) เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
- 4) มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงกัน
- 5) มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
- 6) ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

สรุปได้ว่า ลักษณะแผนการจัดการที่ต้นนั้นจะต้องเป็นแผนที่ครอบคลุม ทันสมัย ยืดหยุ่นปรับได้ ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้จริง และผู้เรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสอน ได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน

7. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความสามารถทางสมองหรือวัดด้านสติปัญญาของผู้เรียนว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้รับประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน หรือจากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ดังนั้น ในการวัดความสามารถเพื่อดูความเจริญงอกงามของผู้เรียนและดูประสิทธิภาพการเรียนการสอนแล้ว แบบทดสอบนับว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ทราบสิ่งเหล่านั้นได้

7.1 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2553: 10) กล่าวว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ คือ เครื่องมือสำหรับช่วยให้ครูสามารถตัดสินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเป็นอิสระได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ เมื่อเทียบกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีอยู่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ส่วนใหญ่ที่สร้างขึ้นมักจะมีคามมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้คั้นเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชา

พรธณี สীগิจวัฒน์ (2554: 175) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อดูว่าเรียนไปแล้วเกิดผลการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด เช่นเดียวกับ พิชิต ฤทธิงกูญ (2556: 90) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ได้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

บลูม (Bloom, 1979 อ้างถึงใน อุษาวดี จันทรสุนธิ และคณะ, 2552: 28-29) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยการใช้แบบทดสอบวัดระดับพฤติกรรม 6 ชั้น ดังนี้

- 1) ความรู้ความจำเป็นความสามารถในการระลึกได้ระบุ แสดงรายการ บอกชื่อได้
- 2) ความเข้าใจ เป็นความสามารถในการอธิบาย ยกตัวอย่าง สรุปได้

- 3) การนำไปใช้ เป็นความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ แก้ปัญหา
- 4) การวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการจำแนกประเด็น ความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ และหลักการของเรื่องราว เหตุการณ์อย่างมีเหตุมีผล
- 5) การสังเคราะห์ เป็นความสามารถในการรวบรวมความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้แนวทางใหม่ที่จะนำไปสู่การแก้ไข
- 6) การประเมินค่า เป็นความสามารถในการ ตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือก ได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นอย่างมีระบบขั้นตอนเพื่อทดสอบหรือวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด

7.2 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

พิชญ์ พงศ์ศรี (2550: 114) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ แบบทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานและแบบทดสอบตามเกณฑ์การตอบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 - แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบโดยหน่วยงานในลักษณะของคณะผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ
 - แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher-Made Test) เป็นแบบทดสอบที่ครูออกข้อสอบในการเรียนการสอน

- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์การตอบ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 - แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) หรือเรียกว่า แบบทดสอบความเรียง (Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามให้ผู้สอบตอบในลักษณะการบรรยายหรือเขียนตอบเพื่อวัดความรู้ขั้นสูง ๆ
 - แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) หรือเรียกว่า แบบตอบสั้น ๆ (Short Answer) ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 4 ชนิด คือ แบบทดสอบถูก-ผิด (True-False) แบบทดสอบเติมคำ (Completion) แบบทดสอบจับคู่ (Matching) และแบบทดสอบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ราตรี นันทสุนันท์ (2555: 109-111) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบทดสอบแบบอัตนัย ดังนี้

- 1) ควรมีเวลาได้เตรียมและคิดในการสร้างข้อสอบอย่างเพียงพอ
- 2) ข้อสอบควรเป็นข้อสอบที่สามารถวัดชนิดของพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้

- 3) ควรระบุจุดมุ่งหมายและขอบเขตของเนื้อหาที่จะให้นักเรียนตอบ
 - 4) ควรกำหนดเกณฑ์ในการตรวจข้อสอบไว้ล่วงหน้า
 - 5) ไม่ควรเขียนข้อสอบให้มีตัวเลือก
 - 6) ควรเขียนให้แต่ละข้อมีข้อย่อยให้นักเรียนตอบประมาณครึ่งหน้าดีกว่าจะให้ตอบข้อใหญ่เพียงข้อเดียวตั้ง 2-3 หน้า
 - 7) ไม่ควรขึ้นต้นคำถามด้วยคำว่า จงบอกรายการ ใครอะไร ที่ไหน เพราะคำถามนี้เหมาะสำหรับการถามความจำ
 - 8) ควรคำนึงถึงความยาวและความยากของการตอบข้อสอบ ต้องสัมพันธ์กับระดับชั้นของนักเรียนที่สอบ
 - 9) ควรสร้างสถานการณ์ใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ในการทดสอบ เช่น ข้อความ แผนภูมิรูปภาพหรือตาราง
- สมนึก ภัทธิตยรณี (2551: 78-82) กล่าวว่า แบบทดสอบมี 6 รูปแบบ ดังนี้
- 1) ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นแต่ละคน
 - 2) ข้อสอบแบบกาถูก กากผิด (True-False Test) ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าข้อสอบแบบคาถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
 - 3) ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำ ประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้เพื่อให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง
 - 4) ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเขียนคำตอบที่สั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
 - 5) ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบเลือกตอบโดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็นสองชุด และให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่า แต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
 - 6) ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) จะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม กับตอนเลือก โดยในตอนเลือกจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง

สรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบนั้นมีหลายชนิด โดยผู้สอนสามารถสร้างแบบทดสอบได้หลากหลายทั้งข้อสอบความเรียง ข้อสอบแบบคาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ทั้งนี้ในการเลือกประเภทของแบบทดสอบนั้นจะต้องเหมาะสมหรือสอดคล้องกับเนื้อหาลักษณะที่ต้องการวัด เพื่อการวัดและประเมินที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

7.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อนุวัติ คุณณแก้ว (2554: 123) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ
 - 2) กำหนดจุดหมายของการใช้แบบทดสอบ ผู้สร้างแบบทดสอบจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบให้ชัดเจนว่าจะวัดไปเพื่ออะไร จะได้เขียนข้อสอบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้น
 - 3) กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในตารางวิเคราะห์หลักสูตรซึ่งจะต้องกำหนดขอบเขตเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่จะวัดในด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
 - 4) กำหนดลักษณะของข้อสอบ ลักษณะของข้อสอบจะเป็นแบบปรนัย หรืออัตนัยก็ได้หรือจะเป็นทั้งปรนัยและอัตนัยรวมกันก็ได้
 - 5) สร้างข้อสอบ ผู้สร้างต้องสร้างข้อสอบตามรายละเอียดในตารางวิเคราะห์หลักสูตรตามลักษณะของข้อสอบ คำนึงถึงความยากของแบบทดสอบ ระยะเวลาที่ใช้สอบ คะแนนและการตรวจให้คะแนนด้วย
 - 6) ตรวจสอบข้อสอบเพื่อความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ ผู้ออกสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจทานข้อสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์
 - 7) ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เมื่อตรวจทานเสร็จแล้ว ให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดจัดทำให้เรียบร้อยและวางให้เหมาะสม
 - 8) ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่ต้องการทดสอบจริง แต่สภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภายในโรงเรียนมักไม่มีการทดลองสอบส่วนใหญ่เป็นการนำแบบทดสอบไปใช้จริงแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงและนำไปใช้ในครั้งต่อไป
 - 9) จัดแบบทดสอบจริง จากขั้นตอนที่ 7 หากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือคุณภาพไม่ดีอาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบ แล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริง
- สรุปได้ว่า สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกระบวนการต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผล เทคนิคการเขียนข้อสอบ เทคนิคการวัดผลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล

2) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาที่ต้องการใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดในแต่ละแผนการเรียนรู้ และกำหนดจำนวนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3) นำผลการวิเคราะห์มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4) การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาหรือข้อสอบ

5) คัดเลือกข้อสอบในข้อที่ 4 ที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนในเนื้อหาที่จะสอนแล้ว

6) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น ของข้อสอบทั้งฉบับ

7) นำข้อสอบที่ใช้ได้ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีประสิทธิภาพที่ดีนั้น จะต้องประกอบด้วย ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบ กำหนดเนื้อหาในการทำข้อสอบให้ชัดเจนถูกต้อง และจัดแบบทดสอบจริงให้มีคุณภาพ เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นอย่างมีระบบขั้นตอนเพื่อทดสอบหรือวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด

8. การวัดและประเมินผล

การวัดผลว่าการวัดผลเป็นกระบวนการที่จะหาปริมาณของสิ่งของตัวอย่างที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่เสมอและเป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคลสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณหรือ คุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด

8.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลซึ่งได้มีนักวิชาการให้คำนิยามของการวัดผล ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550: 3) เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคลสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด

สุรางค์ โค้วตระกูล (2553: 408) ให้ความหมายการวัดผลว่าการวัดผลเป็นกระบวนการที่จะหาปริมาณของสิ่งของตัวอย่างที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ

พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 2) ได้ให้ความหมายคำว่า การวัด (Measurement) นั้นหมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามวิธีการหรือเครื่องมือที่กำหนดขึ้นทั้งในเชิงปริมาณโดยตรง เช่น การนับจำนวนและความถี่ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น ตลับเมตร เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง น้ำหนัก หรือใช้เครื่องมือทางสังคมศาสตร์ เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบทดสอบ ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายให้ออกมาเป็นตัวเลขกล่าวโดยสรุปการวัดคือการให้ตัวเลขกับสิ่งที่จะวัดนั่นเอง

วาสนา ประवालพุกษ์ (2544: 15) กล่าวว่า การวัดผล คือ กระบวนการที่จะกำหนดปริมาณของสิ่งที่ต้องการวัดออกมาเป็นจำนวนหรือตัวเลขซึ่งใช้แทนอธิบายคุณลักษณะที่กำลังวัดโดยจะอธิบายลักษณะของบุคคลให้อยู่ในรูปของระดับของลักษณะนั้นแบบต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การวัดผล คือ เป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยตัววัดผลมีวิธีการที่ชัดเจนและกำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ทราบความก้าวหน้า ทั้งด้านองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติเพื่อการสร้างพฤติกรรมในการทำงาน

8.2 ความหมายของการประเมินผล

การประเมินผล หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วาสนา ประवालพุกษ์ (2544: 15) กล่าวว่า การประเมินผล คือ การลงสรุปตีราคาของพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่ปริมาณโดยใช้การตัดสินใจและการตีราคาพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่ คุณภาพโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานด้วยวิธีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การวัดด้วยเครื่องมือวัดเชิงปริมาณ และใช้การตัดสินเชิงคุณภาพ เช่นเดียวกันกับ พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2550: 5) ได้กล่าวว่าการประเมินผล หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 2) ให้ความหมายของคำว่า การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยนำสารสนเทศหรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การประเมินผล คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับผลของการดำเนินงานเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ว่าได้ผลตามที่กำหนดไว้เพียงใด มีบทบาทความสำคัญในการให้ข้อมูลด้านความคืบหน้า ชี้ปัญหา และข้อขัดข้องด้านประสิทธิภาพ การนำผลลัพธ์ของการเรียนรู้มาเทียบกับเป้าหมายที่ต้องการเพื่อให้ทราบว่ามีความห่างชั้นของระดับความรู้ ทักษะและพฤติกรรมที่ต้องการ

8.3 องค์ประกอบของการวัดและประเมินผล

ภัทรา นิคมานนท์ (2541: 5) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลประกอบด้วย

- 1) ขอบเขตการประเมินต้องตรงและครอบคลุมหลักสูตร
- 2) ใช้ข้อมูลจากผลการวัดที่ครอบคลุม จากการวัดหลายแหล่งหลายวิธี
- 3) เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินผลการประเมินมีความชัดเจน เป็นไปได้ มีความยุติธรรมตรง

ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550: 3-5) ได้แบ่งองค์ประกอบของการวัด และองค์ประกอบของการประเมินผล 3 ประการ คือ 1) ปัญหาหรือสิ่งที่จะวัด 2) เครื่องมือวัดหรือเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล และ 3) ข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งสิ่งที่ต้องการวัด เครื่องมือวัดและผลของการวัดที่สำคัญที่สุด คือ เครื่องมือวัดเครื่องมือที่มีคุณภาพจะให้ผลการวัดที่เที่ยงตรงและแม่นยำ

9. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจจะเกี่ยวกับลักษณะของงานปัจจัยเหล่านั้นนำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้ต่ำกว่าจะทำให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ทำถ้าหากว่างงานให้ ความก้าวหน้า ความท้าทายความรับผิดชอบความสำเร็จและการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้วพวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

9.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นพฤติกรรมที่สำคัญสำหรับการหาข้อมูลของผู้วิจัยต่อแบบสอบถามซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้คำนิยามความพึงพอใจ ดังนี้

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546: 5) ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้น การสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

ทวีพงษ์ หินดำ (2541: 8) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก

9.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ซาโรซ ไสยสมบัติ (2544: 15) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเกี่ยวกับการให้บริการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความเจริญก้าวหน้าของงานบริการก็คือ จำนวนผู้มาใช้บริการ ดังนั้น ผู้บริหารที่ชาญฉลาดจึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัยและองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้มาใช้บริการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ บริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดจากความสำเร็จดังกล่าว

วรนารถ แสงมณี (2547: 12-1) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ดังต่อไปนี้

1) ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 2) สร้างความซื่อสัตย์ ภักดีให้มีต่อองค์กร 3) เสริมสร้างวินัยที่ดีอันจะทำให้เกิดการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและคำสั่ง 4) ทำให้องค์กรเป็นองค์กรที่แข็งแกร่ง สามารถฟันฝ่าอุปสรรคในยามคับขันได้ 5) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น 6) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่าง ๆ และ 7) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นต่อองค์กรของตนเอง

สรุปได้ว่า ความสำคัญในความพึงพอใจเป็นการสิ่งสำคัญเพื่อสำเร็จในการทำงาน เพื่อจะให้บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้ เสริมสร้างวินัย ความเชื่อมั่นต่อการเรียนรู้

9.3 ประโยชน์ของความพึงพอใจ

ศุภศิริ โสมาเกตต์ (2544: 53) มีแนวคิดประโยชน์ของความพึงพอใจต่างกัน ดังนี้

1) ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง และ 2) ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่การความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานที่จะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจโดยผลการปฏิบัติงานอาจจะได้รับผลตอบแทน อาจจะเป็นในรูปของขวัญหรือรางวัล แนวคิดพื้นฐานดังกล่าวเมื่อนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องมีการจัดกิจกรรมมีวิธีการมีสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีกำลังใจหรือแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยผู้สอนจะต้องมีการตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้งอาจจะเป็นในรูปของรางวัลภายใน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถแก้ปัญหาจากการเรียนได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจมากขึ้น

สวคนธ์ ทองแมน (2547: 59-60) เสนอแนวคิดในการสร้างแรงจูงใจต่อการ
ทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะ ดังนี้

1) งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัวงานจะมีความหมายต่อผู้ทำ
2) งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงานและ
การควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3) เพื่อให้ได้ผลงานในการสร้างสิ่งจูงใจในเป้าหมายของงานต้องมีลักษณะ ดังนี้

- คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้าง
แรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนมีแนวทาง ดังนี้

1) ศึกษาความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และระดับความสามารถหรือ
พัฒนาการทางวัยของผู้เรียน

2) วางแผนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

3) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและกำหนดเป้าหมายใน
การทำงานสะท้อนผลงานและการทำงานร่วมกันได้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนความ
พึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียน
ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยการทำให้
ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียนมีแนวคิดที่ต่างกัน

พุงศักดิ์ นามวรรณ (2547: 53-54) ได้ให้แนวคิดที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางคือ
ทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow General Theory of Human Motivation)
เป็นทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์โดยตั้งสมมติฐานว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ
ไม่มีสิ้นสุดเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วความต้องการ
สิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีกความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำสุดไปหาสูงสุด
ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ความต้องการความสมหวังในชีวิต (Self-Actualization Needs)
- 2) ความต้องการชื่อเสียงยกย่อง (Self-Esteem Needs)
- 3) ความต้องการด้านสังคม ความรักความพอใจ (Belong Needs and Love Needs)
- 4) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
- 5) ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs)

สรุปว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ความรู้สึกที่ดีมีความสุข เมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายความต้องการหรือแรงจูงใจ สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจากการศึกษา

9.4 วิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ชุดของข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบซึ่งนิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความคิดเห็นของบุคคลซึ่งแบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 63-71)

1) คำชี้แจงในการตอบที่ปกของแบบสอบถามจะเป็นคำชี้แจงซึ่งมักระบุถึงจุดประสงค์ในการให้ตอบแบบสอบถามหรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยอธิบายลักษณะของแบบสอบถามวิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง

2) สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว เช่น ชื่อ-สกุล เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ

3) ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษาเพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสูงควรยึดหลัก ดังนี้

- กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไร
- สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม
- เรียงข้อคำถามตามลำดับตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
- ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไปเพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ

- ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายเปิดผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาเครื่องหมายคำตอบในแบบสอบถาม

- สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดีการสร้างแบบสอบถามจะต้องมีลักษณะ คือ ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน 2) ใช้ข้อความที่สั้น กะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบโดยคำนึงถึง สติปัญญา ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ แต่ละข้อคำถามเพียงปัญหาเดียว หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่ายไม่รู้เรื่องหรือไม่สามารถตอบได้

สรุปได้ว่า รูปแบบของแบบวัดความพึงพอใจนั้น ครูผู้สอน สามารถออกแบบและตั้งข้อคำถามให้ผู้เรียนได้ตามความเหมาะสมไปตามลักษณะของการจัดการเรียนรู้ส่วนการกำหนดระดับหรือเกณฑ์การให้คะแนนการแสดง ความพึงพอใจนั้น ผู้สอนควรกำหนดให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวัดตามรูปแบบของนักวิชาการดังกล่าว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เสาวณี พรหมนิล (2555: 58) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.65/78.95 และแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.58/83.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.6235 และ 0.7219 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.35 และร้อยละ 72.19 ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ ศรีสะอาด (2557: 62) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ในการเรียนรูปแบบ TAI โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรูปแบบ TAI 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังของนักเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มก่อน และหลังเรียนของนักเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรูปแบบ TAI ผลการวิจัยปรากฏ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรูปแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.96/80.89 นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรูปแบบ TAI และทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนร่วมกับการเรียนรูปแบบ TAI มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรูปแบบ TAI อยู่ในระดับมาก

เตียงทอง จันทระเจริญ (2557: 75) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนด้วย กลุ่มร่วมมือแบบ TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระ ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพ 86.83/87.50 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6356 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 63.56 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสรุป ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยโดยใช้ แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป และควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อใช้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

ปัทมาวดี คณาดี (2556: 41) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้าน การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่ม แบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI การวิจัยเรื่องนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้ เพื่อหาประสิทธิภาพของ แผนการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการ จัดกิจกรรมกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของ แผนการจัดกิจกรรม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษระหว่างการจัด กิจกรรมด้วยกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ต่อกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า แผนการจัดกิจกรรม การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม แบบ JIGSAW มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.15/79.15 และกลุ่มแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.94/81.22 แผนการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ JIGSAW มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5312 และกลุ่มแบบ TAI มีค่า ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5641 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วย การจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ JIGSAW มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการจัด กิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ TAI นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI อยู่ในระดับมาก โดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมี

ความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนร่วม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านเร็วกว่าเดิมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Linda Godzicki Nicole Godzicki Mary Krofel, et al. (2013) ได้วิจัย การเพิ่มแรงจูงใจและข้อตกลงในนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาผ่านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมเทคนิค TAI พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณครูได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนเมื่อมีกิจกรรมเทคนิค TAI เกม สนุก ๆ เข้ามาในการเรียนการสอนมาใช้เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังเรียน นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการเรียนรู้เมื่อมีการใช้กิจกรรมเทคนิค TAI เข้ามาช่วยผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมเทคนิค TAI ด้านการออกแบบและด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมเทคนิค TAI เทคนิค TAI ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.62) จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเทคนิค TAI ในการเรียนการสอน

นิอานาฮาน (1998: 58) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนในช่วงเวลา 6 สัปดาห์ เมื่อได้รับการสอนที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับระดับพัฒนาการความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนเป็นการศึกษาการตอบสนองของนักเรียนที่ได้รับการสอนที่มีระดับความยากต่าง ๆ กัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คนที่มีระดับความสามารถในการสะกดคำแบ่งเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับมีนักเรียน 3 คน การเขียนประกอบด้วย การแยกคำ การเสาะหาคำ การเล่นเกมคำ และการสร้างคำที่สอดคล้องและเหนือระดับการสะกดคำของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนที่มีระดับการพัฒนาการสะกดคำที่ต่ำกว่าและสูงกว่าระดับเดิมเล็กน้อย 2) นักเรียนมีความก้าวหน้าในการสะกดคำเพิ่มขึ้น และ 3) รูปแบบการสอนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพดีในการสอนสะกดคำให้กับนักเรียนที่มีความสามารถในการสะกดคำคนละระดับและการศึกษาคำเป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

อับดุลฆอนี (2004: 67) ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อทักษะการวิพากษ์วิจารณ์ในภาษาอาหรับของนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 4 ประเทศสหรัฐอเมริกาที่เอมิเรตส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 4 จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ ห้องเรียนทดลอง จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 33 คน และ 31 คน และกลุ่มควบคุมอีก 2 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 33 คน และ

29 คน โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ส่วนกลุ่มควบคุมใช้สอนแบบบรรยาย ครูที่ร่วมวิจัย จำนวน 2 คน แต่ละคนสอนห้องเรียนทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน การทดลองใช้เวลา 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ฝึกอบรมครูที่ร่วมวิจัยครั้งนี้เป็นการส่วนตัว เพื่อนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ไปใช้ ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนทั้งสองวิธีไม่ผลกระทบต่อการสอนความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ หรือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาหรับ

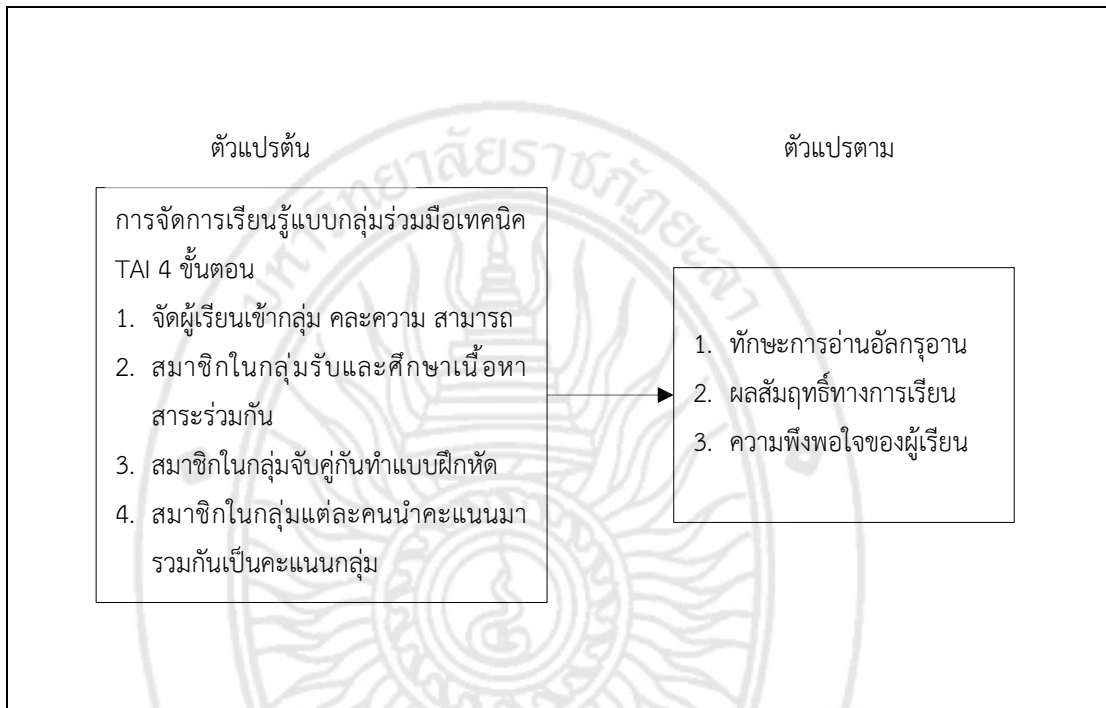
คาฮาม (2006: 77) ได้วิจัยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียน ในโรงเรียนขนาดกลาง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษากลยุทธ์การใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลกระทบต่อนักเรียนในด้านดี และศึกษาการนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับโรงเรียนขนาดกลาง มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน 2 สมาคม ผลปรากฏว่ากลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความแตกต่างกัน 3 ด้าน ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

อัลฮัยดารี (Alhaidari, 2007: 69) ได้วิจัยประสิทธิผลของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่าน คำศัพท์ และความสำเร็จในการทำคะแนนของนักเรียนชายเกรด 4 และ 5 ในโรงเรียนซาอุดีอาระเบีย โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาขอบเขตของการใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือในโรงเรียนซาอุดีอิสลาม (ISA) ในกรุงวอชิงตันดีซีว่า มีผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติ ด้านการอ่านของนักเรียนเกรด 4 และ 5 ตามมาตรฐานหลักสูตรการอ่าน มีกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม จากนักเรียนชายโรงเรียนซาอุดีอิสลาม ได้แก่ นักเรียนชาย 2 คน จากชั้นเกรด 4 และ 2 คน จากชั้นเกรด 5 ใช้เครื่องมือ คือ แบบทดสอบการอ่าน และแบบวัดเจตคติ เป็นการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ ผลปรากฏว่า ไม่มีค่าความแตกต่างทั้งการทดลองและการเปรียบเทียบด้านคำศัพท์เจตคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาก็ตาม โดยมีผลทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้น เพราะการใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI มามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่อยากจะเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนและวางพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานให้กับผู้เรียนต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI อยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีรายละเอียดในการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

แผนปฏิบัติการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เป็นผู้เรียนระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี จำนวน 52 คน จาก 2 ห้อง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ได้แก่ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน ห้อง 2 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
- 2) แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน
- 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือโดยมีรายละเอียดแยกประเภทของเครื่องมือ ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546
- ศึกษาวิธีการสอนสาระวิชาภาษาต่างประเทศและศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำการสอน

- ร่างโครงเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

- นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ

- นำมาแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ
- สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

- นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

- นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อคัดเลือก (สมนึก อัทธยธนี, 2546: 218-220) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับข้อคำถาม

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับข้อคำถาม

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับข้อคำถาม

- นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 62-66) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI จำนวน 8 แผน มีค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00

- นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายเพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา เนื้อหา เวลา และกิจกรรมการเรียนรู้และหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 82.33/81.80

- จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ฉบับสมบูรณ์

2) แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีวิธีสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546

- ศึกษาวิธีการสอนสาระวิชาอัลกุรอานและศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำการสอน
- ร่างโครงเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
- นำแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ
- นำมาแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ
- สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3
- นำเสนอแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- นำแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อคัดเลือก (สมนึก อัททัยธนี, 2546: 218-220) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 - ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับข้อคำถาม
 - ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับข้อคำถาม
 - ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับข้อคำถาม
- นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 62-66) โดยผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบฉบับทดลองจำนวน 21 ข้อ มีค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าเป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

- นำแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่ได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน ห้อง 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

- นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน เป็นรายชื่อเพื่อคัดเลือกแบบทดสอบ

- คัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มีระดับความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 เป็นข้อสอบที่เกณฑ์ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 81) ซึ่งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.46-0.82 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

- นำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนทั้งฉบับโดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น (Reliability) KR-20 (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2544: 108-109) ซึ่งแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งเป็นแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานที่มีคุณภาพ

- จัดพิมพ์แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนเป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน ห้อง 2 โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านอัลกุรอานก่อนเรียนและหลังเรียน

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาหลักการวิธีการสร้างแบบทดสอบและกระบวนการต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลเทคนิคการเขียนข้อสอบเทคนิคการวัดผลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546

- วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาอารายวิชาอัลกุรอานตามหลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546 ทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และกำหนดจำนวนข้อสอบรายวิชาอัลกุรอานแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

- สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบมี 3 ตัวเลือก

- นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไป

- แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

- นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและคัดเลือกความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมนึก อัทธยธนี, 2546: 218-220) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

- นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ พิจารณาข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 62-66) ผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบฉบับทดลอง จำนวน 40 ข้อ มีค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าเป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

- นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน ห้อง 1 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

- นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแบบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายชื่อเพื่อคัดเลือกแบบทดสอบ

- คัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มีระดับความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 เป็นข้อสอบที่เกณฑ์ใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 81) ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.46-0.86 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

- นำข้อสอบทั้งหมดที่เข้าเกณฑ์มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2544: 108-109) ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 เป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพ

- จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน อักขรอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน

4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

- ศึกษาวิธีการประเมินความพึงพอใจและแนวทางการสร้างแบบประเมินที่ถูกต้อง

- สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน อักขรอ่าน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จำนวน 10 ข้อ ต่อ 3 ด้าน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อ

ตรงกับความรู้สึกพึงพอใจมากน้อยเพียงใดสร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ดังนี้

- พอใจมากที่สุด เท่ากับ 5
- พอใจมาก เท่ากับ 4
- พอใจปานกลาง เท่ากับ 3
- พอใจน้อย เท่ากับ 2
- พอใจน้อยที่สุด เท่ากับ 1

- เมื่อได้คะแนนจากการสอบถามความพึงพอใจแล้วทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง พพอใจมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง พพอใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง พพอใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง พพอใจน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง พพอใจน้อยที่สุด

- นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

- นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อความกับข้อบ่งชี้ที่ต้องการวัดจำนวน 10 ข้อความโดยพิจารณาค่าความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงใช้ได้ทุกข้อ

- นำข้อความที่คัดเลือกไว้ทั้งหมดมาจัดเรียง
- นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 จัดเรียงแล้วพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) แจกจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมทั้งเสนอเป้าหมายของการเรียนและการประเมินผล
- 2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง

4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมแล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนหลังเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา

6) นำคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน และคะแนนเจตคติไปประมวลวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล

7) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทดสอบแบบสมมติฐาน

8) สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวโดยมีการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pre-Test Post-Test Design ดังนี้

ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

X แทน การจัดการกระทำ

O₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)

O₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

จากตารางแบบแผนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีขั้นตอน ดังนี้

1) แฉ่งจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมทั้งเสนอเป้าหมายของการเรียนและการประเมินผล

2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง

4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนหลังเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5) ประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอ่านของนักเรียนก่อนและหลังเรียนทั้งหมดโดยใช้แบบประเมินทักษะในการประเมิน

6) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอ่าน เรื่อง แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา นำคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียนและคะแนนความพึงพอใจไปประมวลวิเคราะห์ เปรียบเทียบข้อมูล

7) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทดสอบแบบสมมติฐาน

8) สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI วิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

2) ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอ่านของนักเรียนโดยการหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

3) ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

4) ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5) ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

- การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- การหาค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
- การหาอำนาจจำแนก
- ค่าความเชื่อมั่น KR-20

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- การหาค่าร้อยละ (Percentage)
- การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
- การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและ

หลังเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

- การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนตามเกณฑ์

มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)

3) การแปลผลข้อมูล

- สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือตามวิธีของ

โรวินลลี และแฮมเบิลตัน คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 63-65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์พิจารณาการให้คะแนนค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,

2545: 103)

+1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

-1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ระบุไว้

- หาความยากง่าย p รายข้อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยคำนวณ

จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 155)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p คือ ระดับความยาก

R คือ จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

N คือ จำนวนคนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

การแปลความหมายดัชนีค่าความยากง่ายใช้เกณฑ์ ดังนี้ (พรสันต์ เลิศวิทยาวิวัฒน์, 2554: 4-5)

ค่าดัชนี มากกว่า 0.80 ง่ายมาก (ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ค่าดัชนี 0.06-0.08 ค่อนข้างง่าย

ค่าดัชนี 0.40-0.49 ปานกลาง

ค่าดัชนี 0.20-0.39 ค่อนข้างยาก

ค่าดัชนี น้อยกว่า 0.20 ยากมาก (ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

- หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวิธีแบรนแนน (Brannan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 155)

$$D = \frac{R_u - R_L}{N_H}$$

เมื่อ D คือ ค่าอำนาจจำแนก

R_u คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง

R_L คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ

N_H คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนสูงหรือกลุ่มคะแนนต่ำ

การแปลความหมายดัชนีค่าอำนาจจำแนก (พรสันต์ เลิศวิทยาวิวัฒน์, 2554: 4-5)

ค่าดัชนีความยากง่าย มากกว่า 0.40 หมายถึง ดีมาก

ค่าดัชนีความยากง่าย 0.30-0.39 หมายถึง ดี

ค่าดัชนีความยากง่าย 0.20-0.09 หมายถึง ปานกลาง

ค่าดัชนีความยากง่าย 0.00-0.19 หมายถึง ปานกลาง

ค่าดัชนีความยากง่าย น้อยกว่า 0.00 หมายถึง ตัดทิ้ง

- หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K.R. 20 ของ Kuder-Richardson (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 85) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

- ค่าความพึงพอใจโดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลระดับความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 81)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ประกอบด้วย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียน

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X_1 แทน ค่าคะแนนก่อนเรียน

X_2 แทน ค่าคะแนนหลังเรียน

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละจากการทำกิจกรรมในระหว่างเรียน

E_2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในการเรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนคิดเป็นร้อยละหลังจากเรียน

Σ แทน ผลรวม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ผู้วิจัย กำหนดการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนที่โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ปรากฏ ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 5 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (E1/E2)
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	320	263.44	33.06	82.33/81.80
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	40	32.72	4.34	

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI พบว่า ผู้เรียนสามารถทำคะแนนระหว่างเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 82.33 และผู้เรียนสามารถทำคะแนนหลังเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 81.80 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ตารางที่ 6 ผลการประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

ทักษะการอ่าน	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	25	80	64.84	7.36	34.865**	.000
หลังเรียน	25	80	29.28	10.53		

** P < .01

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนแบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลัง

ทักษะการอ่าน	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	25	40	33.80	3.99	12.342**	.000
หลังเรียน	25	40	24.40	8.62		

** P < .01

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ลำดับ	ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	ด้านเนื้อหา	4.12	0.62	มาก
1	เนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.71	มาก
2	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.08	0.86	มาก
3	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.08	0.76	มาก
	ด้านภาษา	4.12	0.61	มาก
4	การจัดลำดับเนื้อหา ได้ถูกต้อง	4.08	0.86	มาก
5	ภาษาที่ใช้สื่อความหมายและเข้าใจง่าย	4.12	0.78	มาก
6	ภาษามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.16	0.47	มาก
	ด้านรูปแบบกิจกรรม	4.12	0.58	มาก
7	ชุดกิจกรรมที่ออกแบบมีความน่าสนใจเข้าใจง่าย	4.12	0.78	มาก
8	ชุดกิจกรรมมีความสนุกและตื่นเต้น	4.12	0.73	มาก
9	นักเรียนมีความสุขในการทำชุดกิจกรรม	4.04	0.54	มาก
10	ชุดกิจกรรม ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านที่ดีขึ้น	4.20	0.82	มาก
	ภาพรวม	4.12	0.57	มาก

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.57)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.71) ด้านภาษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาษามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.47) และด้านรูปแบบกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุดกิจกรรมส่งเสริมให้

นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านที่ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.82) สรุปได้ว่า ค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 25 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2565-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 รายการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI จำนวน 8 แผน แบบประเมินทักษะการอ่าน จำนวน 10 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบปรนัย 3 ตัวเลือก และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI โดยได้ทำการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือทุกประเภท

สรุปผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E1/E2 = 82.33/81.80$ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนมีทักษะการอ่านอัลกุรอานสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยเฉพาะเรื่องเนื้อหา ชัดเจน และเข้าใจง่าย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยโดยรวม $E1/E2 = 82.33/81.80$ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ผ่านแผนการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้านรูปแบบ ด้านการใช้ภาษาและด้านการประเมินผล จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนมาแล้ว มีค่าประสิทธิภาพเป็น 82.33/81.80 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค จำนวน 8 แผน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตียงทอง จันทร์เจริญ (2557: 75) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพ 86.83/87.50 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ

0.6356 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 63.56 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป และควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

2. ทักษะการอ่านอัลกุรอานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานของผู้เรียนอย่างเป็นระบบขั้นตอน ทำให้ทักษะในการอ่านอัลกุรอานของผู้เรียนดีขึ้น ผู้เรียนสามารถทำคะแนนประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้เทคนิค TAI หลังเรียนมีทักษะการอ่านอัลกุรอาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ ศรีสะอาด (2557: 62) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังของนักเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มก่อนและหลังเรียนของนักเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.96/80.89 นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI และทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนร่วมกับการเรียนรู้รูปแบบ TAI มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI อยู่ในระดับมากจะเห็นได้ ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นหลังจากได้ใช้การเรียนรู้รูปแบบ TAI

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า ผู้เรียนสามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณี พรหมนิล (2555: 58) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และ ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง

Reading เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.65/78.95 และแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.58/83.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.6235 และ 0.7219 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.35 และร้อยละ 72.19 ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความฉลาดทางอารมณ์วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ แบบ TAI อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ทักษะการอ่านอักษรราน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพอใจมาก เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่น่าสนใจ และมีรูปแบบ กิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือก ซึ่งสอดคล้องกับ ลินดา กอดซิกกิ นิโคล กอดซิกกิ แมรีโคร เฟล และคณะ (Linda Godzicki Nicole Godzicki, Mary Krofel, and et al., 2013) ได้ศึกษาวิจัย การเพิ่มแรงจูงใจและข้อตกลงในนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาผ่านสภาพแวดล้อมการ เรียนรู้โดยชุดกิจกรรมเทคนิค TAI พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่ ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมใน กิจกรรมในชั้นเรียนเมื่อมีกิจกรรมเทคนิค TAI เกมสนุก ๆ เข้ามาในการเรียนการสอนมาใช้เมื่อ เปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ในการเรียนรู้ เมื่อมีการใช้กิจกรรมเทคนิค TAI เข้ามาช่วยผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมเทคนิค TAI ด้าน การออกแบบและด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมเทคนิค TAI ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ได้สร้างตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในการใช้ชีวิตประจำวัน

2) ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการฝึกให้นักเรียนได้ถามตอบ และนำเสนอ พร้อมทั้งให้กำลังใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านต่าง ๆ และเพิ่มความสามารถในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ

3) การเรียนการสอนในรูปแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อให้เป็นแบบกันเองเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกกดดัน โดยมีกิจกรรมนำเข้าสู่บทบทที่หลากหลายทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความพึงพอใจและความรับผิดชอบในรายวิชาอื่นและระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2) ควรมีการสร้างสื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านอัลกุรอานโดยใช้กระบวนการทางเทคโนโลยีที่น่าสนใจ และใช้งานง่าย มีขั้นตอนการเรียนที่สั้น มีขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อการพัฒนา นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเป็นรายบุคคลตามสภาพความสามารถของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2553). **หลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2544). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ศูนย์ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2546). **เอกสารประกอบหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กลุ่มสาระวิชาการเรียนรู้ภาษา**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). การพัฒนาทักษะการอ่าน. สกลนคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- กาญจนา อรุณสุขจุ. (2559). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). **ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: วิเจพรีนติ้ง.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิพรีนติ้ง (1991) จำกัด.
- ณรงค์ ทองปาน. (2526). **การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: กรมฝึกหัดครู.
- _____. (2546). **หลักสำคัญในการสอน**. กรุงเทพฯ: กรมฝึกหัดครู.
- เตียงทอง จันทระเจริญ. (2557). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เตือนใจ กรุยกะโทก. (2549). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทวีพงษ์ หินดำ. (2541). **หลักการประเมินความพึงพอใจ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

ทัศนีย์ ศรีสะอาด. (มกราคม-มีนาคม 2557). การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรูรูปแบบ TAI. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (EDKKUJ)**. 38(1): ไม่ปรากฏเลขหน้า.

ทิพย์วิมล วังแก้วศิริณู. (2551). **การเขียนแผนการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

ทิตนา แฉมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพดล จันท์เพ็ญ. (2549). **การใช้ภาษาไทยเพื่อการอ่าน**. กรุงเทพฯ: แสงการพิมพ์.

บันลือ พฤกษ์วัน. (2548). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

_____. (2548). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชศึกษาศาสตร์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์

บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เบื้องต้น แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

ประสาน ศรีเจริญ. (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2556). **หน้าที่มุสลิมต่ออัลกุรอาน**. **วารสารที่นั้สำนักจุฬาราชมนตรี**. 3(1): 30-32.

ปริมาวดี ประยูรสุข. (2551). **ความสนใจในการอ่านหนังสือนิทานประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัทมาวดี คณาดี. (2556). **การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มแบบ JIGSAW และกลุ่มแบบ TAI**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พรรณี สীগัจฉนนะ. (2554). **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พิชิต ฤทธิงกูญ. (2550). **องค์ประกอบของการวัดและประเมินผล**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แฮ้าส์ออฟเคอร์มิสท์.

_____. (2556). **หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: แฮ้าส์ออฟเคอร์มิสท์.

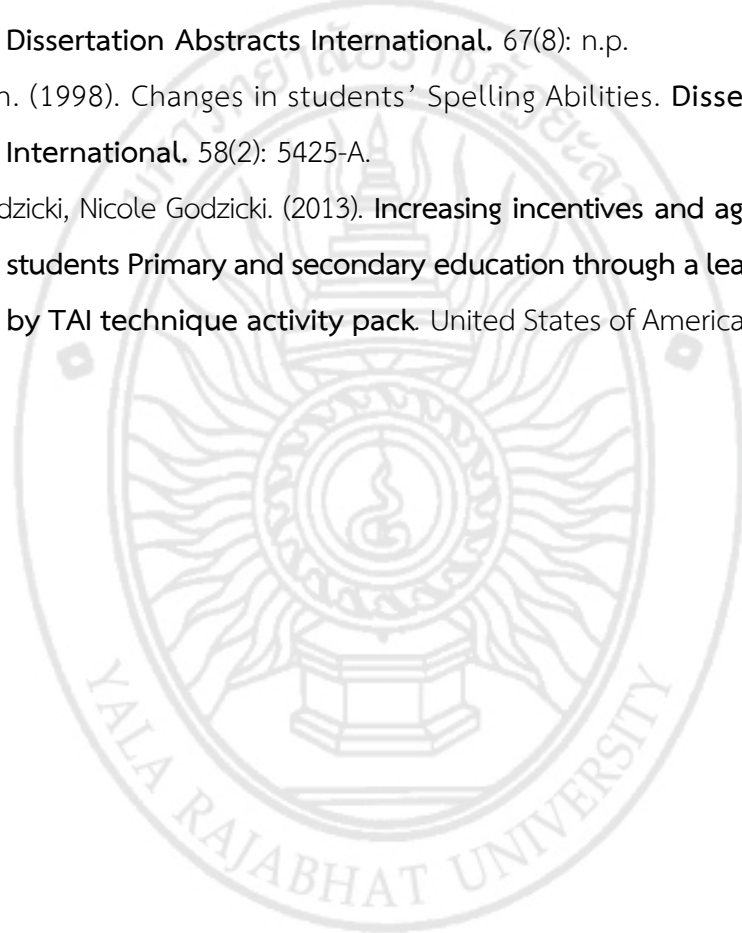
พิสนุ ฟองศรี. (2551). **การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.

ภัทรา นิคมานนท์. (2541). **การประเมินผล**. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.

- ภิญโญ คล้ายบวร. (2537). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มิทธิรา แก้วรุ่ง. (2557). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ราตรี นันทสุนทร. (2555). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- วรนาถ แสงมณี. (2547). แบบประเมินความพึงพอใจจิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เสริมสินพีรเพชรซีเอสเอ็ม.
- _____. (2546). ความสำคัญของการอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วาสนา ประवालพุกข์. (2544). หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคณะ. (2550). ประเภทของการอ่าน (ไทย 101). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2555). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภศิริ โสมาเกต. (2544). ความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- สนิท ตั้งกวี. (2548). ศิลปะการสอนการอ่านระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การออกแบบผลสัมฤทธิ์การอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). การเขียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สำหรับครู. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนารักพงศ์. (2547). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.

- สาโรช ไสยสมบัติ. (2544). **ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษารอยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2541). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สำลี รักสุทธี. (2550). **แบบฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____ (2553). **คู่มือการจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนและแผนฯ ประกอบสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). **ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI**. กรุงเทพฯ: บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). **หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เสริมสินพีรพรสชิสเท็ม.
- สุวคนธ์ ทองแก่น. (2547). **ความพึงพอใจในวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เทคนิคปรีนติ้ง.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). **วิธีจัดการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- _____ (2549). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด**. กรุงเทพฯ: การพิมพ์.
- เสาวณี พรหมนิล. (2555). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Reading และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ TAI**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2543). **การพัฒนาการอ่านภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์ จำกัด.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2554). **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อาฟีฟี ลาเต๊ะ. (2565). **การวิจัยในชั้นเรียน**. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- อุษาวดี จันทร์สนธิ และคณะ. (2552). **แนวทางแก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- Abdulghani, Badria. (2004). An Inquiry into the Effects of cooperative Learning on Critical Thinking and Achievement in the Arabic Language by Female High School Students in the United Arab Emirates. **Dissertation Abstracts International**. 64(2): 4331.
- Alhaidari, Mohammed S. (2007). The Effectiveness of Using Cooperative Learning to Promote Reading Comprehension, Vocabulary, and Fluency Achievement Scores of Male Fourth and Fifth-Grade Students in a Saudi Arabian School. **Dissertation Abstracts International**. 67(8): n.p.
- Nianahan. (1998). Changes in students' Spelling Abilities. **Dissertation Abstracts International**. 58(2): 5425-A.
- Linda Godzicki, Nicole Godzicki. (2013). **Increasing incentives and agreements in grade students Primary and secondary education through a learning environment by TAI technique activity pack**. United States of America: The Dryden Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือ

- 1) การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) ใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2546: 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

- 2) ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 81)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ระดับความยาก
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

- 3) ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 87)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน อำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

- 4) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K.R.-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 85) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

- เมื่อ n คือ จำนวนข้อ
 p คือ สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q คือ สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = $1-p$
 s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนนักเรียน

- 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

- เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 \sum แทน ผลรวม

3) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 104)

$$P = \frac{Px100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ (E_1/E_2) = 80/80 (อนุวัติ คุณแก้ว, 2554: 151)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพตัวแรกคิดได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละคะแนนระหว่างเรียน

E1 แทน ประสิทธิภาพตัวที่สองคิดได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำใบความรู้หรือดำเนินกิจกรรมระหว่างเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือดำเนินกิจกรรมหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของใบความรู้ระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

E_1/E_2 แทน ประสิทธิภาพของแผน

ภาคผนวก ข
ค่า IOC ที่ใช้ในการวิจัย

ค่า IOC ที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่า (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน อักษรอ่านโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษา ตอนต้นปีที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล	
	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2				คนที่ 3
1. ด้านเนื้อหา							
- เนื้อหามีความเหมาะสม สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้ของ หลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้น ของผู้เรียน	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- เนื้อหามีความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- ภาษามีความเหมาะสม กับวัยหรือระดับชั้นของ ผู้เรียน	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. ด้านการออกแบบ							
- ตรงกับลักษณะของ เนื้อหาของบทเรียน	5	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
- มีความเหมาะสมกับ ลักษณะของผู้เรียน	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- มีความเหมาะสมกับ จำนวนของผู้เรียนและ กิจกรรมการเรียนการสอน	7	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล	
	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2				คนที่ 3
3. ด้านการออกแบบหรือกระบวนการเรียนรู้							
- สื่อที่ออกแบบมีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- ความสมดุลของเนื้อหา รูปภาพกับขนาดของสื่อ	9	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
- สื่อที่ออกแบบมีการแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

2. ค่า IOC ของแบบประเมินการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้/ เนื้อหา	แบบทดสอบ	ผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลิลล์อายะห์ ที่ 1-3 ได้อย่างถูกต้อง	1	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
2. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลิลล์อายะห์ ที่ 4-6 ได้อย่างถูกต้อง	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลิลล์อายะห์ ที่ 7-9 ได้อย่างถูกต้อง	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลิลล์อายะห์ ที่ 10-12 ได้อย่างถูกต้อง	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลิลล์อายะห์ ที่ 13-15 ได้อย่างถูกต้อง	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้/ เนื้อหา	แบบ ทดสอบ	ผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลัยล်อายะห์ ที่ 16-17 ได้อย่างถูกต้อง	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลัยล်อายะห์ ที่ 18-19 ได้อย่างถูกต้อง	7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. สามารถอ่านออกเสียง สุเราะห์อัลลัยล်อายะห์ ที่ 20-21 ได้อย่างถูกต้อง	8	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้

3. ค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้/ เนื้อหา	ข้อที่	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก การอ่านสุเราะห์อัลลัยล် อายะห์ตั้งแต่ 1-3	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก การอ่านสุเราะห์อัลลัยล် อายะห์ตั้งแต่ 4-6	6	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
	7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
3) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก การอ่านสุเราะห์อัลลัยล် อายะห์ตั้งแต่ 7-9	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้/ เนื้อหา	ข้อที่	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
การอ่านสุเราะห์อัลลัยล์	17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
อายุห้ตั้งแต่ 10-12	18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก	21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
การอ่านสุเราะห์อัลลัยล์	22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
อายุห้ตั้งแต่ 13-15	23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก	26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
การอ่านสุเราะห์อัลลัยล์	27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
อายุห้ตั้งแต่ 16-17	28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	29	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	30	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
7) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก	31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
การอ่านสุเราะห์อัลลัยล์	32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
อายุห้ตั้งแต่ 18-19	33	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	35	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
8) นักเรียนรู้เข้าใจหลัก	36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
การอ่านสุเราะห์อัลลัยล์	37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
อายุห้ตั้งแต่ 20-21	38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	39	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	40	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

4. ค่า (IOC) ความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3

รายการประเมิน	ข้อ ที่	ผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			Σ	IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา							
- เนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย	1	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
- เนื้อหามีความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- เนื้อหามีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	3	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
- การจัดลำดับเนื้อหาได้ ถูกต้อง	4	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านภาษา							
- ภาษาที่ใช้สื่อความหมาย และเข้าใจง่าย	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- ภาษามีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	6	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
- ชุดกิจกรรมที่ออกแบบมี ความน่าสนใจเข้าใจง่าย	7	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
- ชุดกิจกรรมมีความสนุก และตื่นเต้น	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- นักเรียนมีความสุขในการ ทำชุดกิจกรรม	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
- ชุดกิจกรรมส่งเสริมให้ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะ การอ่านที่ดีขึ้น	10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI
2. แบบประเมินทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

QR Code

แสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

ลำดับ	ระหว่างเรียน (E1)								รวม (320)	หลังเรียน (E2) (40)
	แผน 1 (40)	แผน 2 (40)	แผน 3 (40)	แผน 4 (40)	แผน 5 (40)	แผน 6 (40)	แผน 7 (40)	แผน 8 (40)		
1	38	39	40	38	39	39	40	40	313	39
2	38	38	40	39	40	40	39	40	314	38
3	39	40	40	39	38	39	40	40	315	39
4	40	39	39	38	39	39	40	39	313	40
5	38	39	40	38	39	39	40	40	313	39
6	40	38	40	39	40	40	39	40	316	40
7	40	40	40	39	40	39	40	40	318	40
8	30	32	35	34	32	30	30	35	258	27
9	30	31	29	33	33	30	34	34	254	28
10	28	30	28	30	30	29	32	32	239	31
11	29	31	30	31	33	31	30	32	247	30
12	30	31	30	31	33	33	33	31	252	29
13	29	30	32	29	30	29	30	33	242	32
14	28	28	30	31	30	32	30	30	239	30
15	31	31	30	29	27	32	34	32	246	32
16	32	31	31	29	30	29	30	30	242	29
17	29	29	30	31	29	32	27	32	239	31
18	30	30	29	32	30	33	29	30	243	31
19	30	30	35	34	29	30	30	29	247	30
20	29	31	30	30	27	30	30	25	232	31
21	30	32	30	29	29	29	30	29	238	30
22	32	30	31	28	29	30	29	25	234	31
23	29	30	29	34	30	32	26	30	240	31
24	30	31	29	31	30	30	33	29	243	30
25	31	30	34	32	29	32	30	31	249	30
Σx	810	821	831	828	815	828	825	828	6586	818

สูตรหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม

$$\begin{aligned}
 E1 &= \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \\
 &= \frac{(6586/25)}{320} * 100 \\
 &= 82.325
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 E2 &= \frac{\frac{\sum f}{N}}{B} \times 100 \\
 &= \frac{(818/25)}{40} * 100 \\
 &= 81.80
 \end{aligned}$$

2. คะแนนทักษะการอ่านอัลกุรอานของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน

คนที่	ก่อนเรียน (80)	หลังเรียน (80)	ผลต่างระหว่าง คะแนน D	D ²
1	41	76	35	1125
2	42	77	35	1125
3	43	76	33	1089
4	50	76	26	676
5	46	73	27	961
6	44	75	31	900
7	47	77	30	1444
8	28	66	38	625
9	33	58	25	784
10	33	61	28	1849
11	21	62	43	1681
12	24	60	41	2116
13	21	60	46	2304
14	22	59	40	1600

คนที่	ก่อนเรียน (80)	หลังเรียน (80)	ผลต่างระหว่าง คะแนน D	D ²
15	25	64	46	2116
16	23	62	48	2304
17	20	56	37	1369
18	20	57	44	1936
19	21	60	39	1521
20	22	60	43	1849
21	24	62	38	1444
22	20	57	37	1369
23	21	66	49	2401
24	21	62	45	2025
25	20	59	45	2025
	Σx		889	32237

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (ไม่อิสระจากกัน) เช่นในกรณีที่ทำการศึกษาที่มีลักษณะเป็นคู่กัน เช่น ฝาแฝดหรือคนกลุ่มเดียวแต่มีการทดสอบสองครั้ง เช่น ทดสอบก่อนการทดลอง และทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้ค่าแจกแจง t-Test แบบ Dependent Samples ดังนี้

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}} \\
 &= \frac{889}{\sqrt{\frac{25(32237) - 889^2}{25-1}}} \\
 &= \frac{889}{\sqrt{\frac{(805925 - 790321)}{25-1}}}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{889}{\sqrt{\frac{15604}{24}}} \\
 &= \frac{889}{\sqrt{650.166}} \\
 &= \frac{889}{25.498} \\
 &= 34.865
 \end{aligned}$$

3. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัลกุรอานของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

คนที่	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ผลต่างของคะแนน D	D ²
1	35	40	5	25
2	36	40	4	16
3	33	40	7	49
4	35	40	5	25
5	32	40	8	64
6	36	40	4	16
7	35	40	5	25
8	21	31	10	100
9	19	32	13	169
10	17	31	14	196
11	16	32	16	256
12	18	32	14	196
13	15	32	17	289
14	18	30	12	144
15	12	32	20	400
16	16	31	15	225
17	13	31	18	324

คนที่	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	ผลต่างของคะแนน D	D ²
18	14	32	18	324
19	15	31	16	256
20	18	31	13	169
21	19	30	11	121
22	14	32	18	324
23	15	31	16	256
24	16	32	16	256
25	18	32	14	196
	Σx		309	4421

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{309}{\sqrt{\frac{25(4421) - 309^2}{25-1}}} \\
 &= \frac{309}{\sqrt{\frac{110525 - 95481}{24}}} \\
 &= \frac{309}{\sqrt{\frac{15044}{24}}} \\
 &= \frac{309}{\sqrt{626.833}} \\
 &= \frac{309}{25.036} \\
 &= 12.342
 \end{aligned}$$

4. คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอาน

คนที่/ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Σ
1	5	5	4	5	5	4	5	5	4	4	46
2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40
3	4	5	5	5	5	4	5	4	4	4	45
4	3	4	4	4	3	4	4	4	4	4	38
5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	48
6	5	4	5	5	5	5	3	4	4	5	45
7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50
8	4	5	4	4	4	4	5	5	5	5	45
9	4	2	2	2	2	3	2	2	3	2	24
10	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40
11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50
12	3	4	3	3	3	5	3	5	3	5	37
13	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40
14	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40
15	4	3	3	3	3	4	3	3	3	5	34
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	50
17	5	4	5	4	4	4	4	3	4	4	41
18	4	3	4	4	4	4	4	4	4	3	38
19	4	4	4	3	5	4	5	4	4	3	40
20	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	41
21	3	5	4	4	4	4	4	4	4	3	39
22	4	3	4	3	4	4	4	4	4	4	38
23	3	4	3	3	4	4	4	4	4	4	37
24	5	3	4	5	4	4	4	4	4	5	42
25	5	3	4	5	4	4	4	4	4	5	42
Σx	105	102	102	102	103	104	103	103	101	105	46
\bar{x}	4.20	4.08	4.08	4.08	4.12	4.16	4.12	4.12	4.04	4.20	
S.D.	0.71	0.86	0.76	0.86	0.78	0.47	0.78	0.73	0.54	0.82	

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โทร. ๔๐๐๐๐

ที่ อว ๐๖๓๘.๐๔๐๑/๑๓๗๐ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.มูฮัมหมัด เนสะและ

ด้วยนายอหซาน ดือเร๊ะ รหัสนักศึกษา ๗๓๖๒๔๖๐๒๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ ๓

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางการวิจัยได้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ จันทรรตนา)
คณบดีคณะครุศาสตร์

YALA RAJABHAT UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โทร. ๔๐๐๐๐

ที่ อว ๐๖๓๘.๐๔๐๑/๐๓๗๐

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์อับดุลฮาติม อาแด

ด้วยนายอหซาน คือเร๊ะ รหัสนักศึกษา ๗๓๖๒๔๖๐๒๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ ๓

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางการวิจัยได้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ จันทร์ตนา)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๓๘/ ๘๗๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินการอ่านของนักเรียน	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบประเมินความพึงพอใจ	จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายอิห์ซาน ตือเร๊ะ รหัสนักศึกษา ๗๓๖๒๕๖๐๒๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอัลกุรอานโดยใช้การจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ ๓

ในการนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ ๓ ในโรงเรียนของท่าน ดังเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ จันทร์ตนา)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐ ๗๓๒๙ ๙๖๒๖

โทรสาร ๐ ๗๓๒๙ ๙๖๒๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : info.saraban@yru.ac.th

ผู้วิจัย

นายอิห์ซาน ตือเร๊ะ

โทรศัพท์ ๐๙๘ ๑๘๒ ๔๗๖๓

Email : Ahsandureh@gmail.com

ภาคผนวก ฉ
รายชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัย

รายชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัย

โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา

หมู่ที่ 1 ตำบลปิตุภูมิ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ช
รายชื่อหน่วยงานที่ทำการทดลองเครื่องมือ

รายชื่อหน่วยงานที่ทำการทดลองเครื่องมือ

โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา

หมู่ที่ 1 ตำบลปิตุภูมิ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก ซ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ชื่อ-สกุล อาจารย์ปราณี หล้าเบ็ญสะ
 วุฒิการศึกษา ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
 ตำแหน่ง อาจารย์
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

2. ชื่อ-สกุล อาจารย์ ดร.มุฮัมหมัด เนสะและ
 วุฒิการศึกษา ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา
 ตำแหน่ง อาจารย์
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

3. ชื่อ-สกุล อาจารย์อับดุลฮาติม อาแด
 วุฒิการศึกษา ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา
 ตำแหน่ง อาจารย์
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายอัชาน ตือเร๊ะ

วัน เดือน ปี เกิด 16 พฤษภาคม 2536

ที่อยู่ปัจจุบัน 461 หมู่ที่ 3 ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา 95130

ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
โรงเรียนบันนังสตาอินทรี ออำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรฟิสิกส์ วัลอุสูลีห
สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยมูตะ ประเทศจอร์แดน

ตำแหน่งปัจจุบัน ครูผู้สอน

ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอรุณอิสลามวิทยา
หมู่ที่ 1 ตำบลปิตุมุติ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี